

■ EL BAIX, TERRA COOPERATIVA

La comarca aplega a un total de 326 cooperatives, que representa el 12% de tota Catalunya

[pàgs. 18-19]

RIERA VA SER REGIDOR DE CULTURA A CORNELLÀ I DIPUTAT AL PARLAMENT DE CATALUNYA

■ QUÈ VA SER DE: IGNASI RIERA

“Si Colau vol que Barcelona guanyi espai, que no sigui robant-lo al Baix Llobregat”

[pàg. 26-27]

ellobregat

n.123

Maig 2017
publicació comarcal

www.ellobregat.com

Manhattan de Llobregat

■ El soterramiento y reforma de la Granvia dará continuidad al barrio de Bellvitge con nuevos rascacielos de hasta 90 metros de altura

■ El completo desarrollo del plan urbanístico modificará el 'skyline', así como la puerta de entrada a Barcelona y al Baix por L'Hospitalet

INFOGRAFIA PROSPECTIVA DE COMO QUEDARÁ LA GRANVIA -Y SU ENTORNO- EN SU TRAMO ENTRE RAMBLA MARINA Y RONDA LITORAL

[pág. 6-11]

XP ADVOCATS

Despacho especializado en derecho de familia

Telf. 936407228
info@xpadvocats.com

BigMat
Garro

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIÓ - ARA TAMBÉ AL VALLÈS ORIENTAL

Centre Sant Boi
Ctra. Santa Creu de Calafell, Km. 10,7
08830 Sant Boi de Llobregat
Tlf. 93 654 60 00

Centre Canovelles
Carrer Juan de la Cierva, 8, Naus A-B
Pol. Ind. Can Castells
08420 Canovelles
Tlf. 93 840 90 86

20 años sin Cristina Bergua

La principal hipótesis policial es la de una desaparición forzosa, con homicidio, en un caso vinculado a la violencia de género

La entonces pareja de Cristina ha sido el principal sospechoso del caso, aunque nunca se llegó a probar su implicación

BERGUA DESAPARECIÓ EN 1997 CUANDO TENÍA 16 AÑOS

Imanol Crespo

Junto a la muerte sin resolver de Pedro Álvarez, en 1992, en L'Hospitalet, presuntamente a manos de un policía, este es el caso abierto más importante del Baix Llobregat. Se trata de la joven Cristina Bergua, de Cornellà, desaparecida desde el 9 de marzo de 1997, cuando tenía 16

años. Han pasado dos décadas de entonces y aunque la ubicación de su cuerpo sigue siendo una incógnita, la esperanza sigue viva, como mínimo, en la Unidad Central de Personas Desaparecidas de Mossos d'Esquadra. "Si alguna cosa te enseña nuestra especialidad es que nunca se sabe dónde puede saltar la liebre", explica el máximo responsable de esta unidad de la policía catalana.

De hecho, hace apenas unos meses, el propietario de un

terreno de Vallirana encontró restos cadavéricos del cuerpo de un hombre que había desaparecido hace 30 años. Se trataba de un hombre, paleta de profesión, que tenía que cobrar un millón de pesetas en su momento. Había tenido problemas con su jefe y el caso fue que cobró el dinero, pero nunca volvió a casa. El caso está prescrito.

La desaparición de Bergua cumple, precisamente, 20 años, con lo que el delito justo acaba de prescribir desde el punto de

**23a
primavera
en bici
2017**

**A Sant Joan Despi,
aquesta primavera agafem la bici**

Sortides populars en bicicleta.
Diumenges 7, 14 i 21 de maig.

www.sjdespi.cat

Ajuntament Sant Joan Despi

AjSJDespi

vista criminal. Cabe matizar que, en cualquier caso, esto es un término técnico-jurídico y que, por tanto, en caso de encontrar el cuerpo se podría abrir un amplio abanico de posibilidades dependiendo de los hechos que se pudieran probar. De no aportar nada más, la fecha del acto ilícito se mantendría en la fecha de desaparición de Cristina y, por tanto, sería muy fácil para la defensa alegar la prescripción. Sin embargo, si a partir del cuerpo, se prueba un proceso de secuestro con el homicidio posterior, dependiendo de la evolución de los hechos, se podría castigar penalmente al presunto autor de los hechos.

Presunto caso de violencia de género

Se trata, en estos momentos, de la única desaparición criminal del Baix Llobregat (hay indicios de homicidio) que la Unidad específica de la policía catalana mantiene abierta: "Consideramos que es una desaparición del ámbito criminal, una desaparición forzosa y relacionada con la violencia de género". El principal sospechoso de la investigación siempre fue el que entonces era, con 23 años, su pareja, Javier Román: "Tenemos la sospecha fundamentada de que este señor estaba relacionado con los hechos, pero nunca se ha podido probar. Ni el Cuerpo Nacional de Policía, primero, cuando el caso estaba caliente para hacerlo, ni luego con nuestra gestión".

Aquella tarde del 9 de marzo, Román fue, supuestamente, el último en ver a Bergua que, según sus amigas, quería romper con él. Según explicó, por su parte, el joven, ella se despidió sobre las 21 horas de él en una zona de ocio para ir a cenar con unos familiares, cita que los padres negaron.

Un año después de la desaparición de Cristina, la titular del juzgado número 3 de Cornellà, María Sanahuja, pidió registrar el vertedero de Garraf; sin suerte. Tras una década sin la joven

EN SU MOMENTO, LA INVESTIGACIÓN BUSCÓ EN EL VERTEDERO DE GARRAF

cornellanense, el caso pasaría a manos de Mossos, que reabrían el caso para trabajar, fundamentalmente, sobre muestras de ADN –tecnología que había evolucionado sustancialmente– y cuerpos de escritura, para analizar anónimos que había recibido la familia. Todos acabaron con resultados negativos. En 2015, un nuevo anónimo llegó por correo electrónico aconsejando buscar en la zona del Delta de los alrededores de Gavà.

Según la UCPD, el correo se envió desde servidores fantasmas que impedían llegar al origen y, por tanto, a la ubicación de su emisor. Por otro lado, la zona era tan amplia que, aunque se fotografió y se estuvo en el terreno, era imposible continuar con la búsqueda. De nuevo, otro callejón sin salida.

El sargento responsable de la Unidad destaca, en este sentido, y aunque sea impopular para las familias, la importancia de apostar por la investigación y no tanto por la búsqueda en el

terreno. De hecho, critica la primera respuesta que se dio, en su momento, cuando Juan Bergua denunció la desaparición de su hija: "el primer obstáculo fue decirle vuelva usted más tarde, que es una chica joven, estará de fiesta, lo típico. Esto es una de las cosas que hemos regulado y cambiado. Hoy no podría pasar. Este rumor de que te tienes que esperar 72 horas es una leyenda urbana. Si hay una denuncia, hay una denuncia y se coge 'ipso facto'. Pero en aquella época, las cosas funcionaban diferente. Cada día que pasa es una verdad que huye. Estos casos requieren que alguien especializado se ponga desde el minuto uno".

Hay esperanza

Para ello, la Unitat Central de Persones Desaparegudes, de la Divisió d'Investigació Criminal de Serveis Centrals de Mossos d'Esquadra, trabaja de manera especializada y con su propio método desde 2010. No libre de dificultades: "Una desaparición no es un delito. Por tanto, primero tenemos que hacer ver a la judicatura y a la Fiscalía que esta desaparición es en realidad un homicidio, para poder, por ejemplo, intervenir los teléfonos de la víctima para saber dónde podría estar. Y esto es lo que más nos cuesta. Tendrías que ver la cara de algunos jueves. Obstáculos, obstáculos y obstáculos que tenemos que sortear. Es un gran problema".

Todavía con la esperanza de encontrar, en cualquier caso, el cuerpo, uno de los avances logrados por la lucha de los padres de Cristina Bergua es la creación de la base de datos de las Personas Desaparecidas y Recursos Humanos (PDRH), un listado a la que tienen acceso todos los cuerpos de seguridad del Estado y en la que se cruzan indicadores de demandas y post-mortem para lograr nuevas coincidencias. ■■■

Centres Auditius Amplifon

**Prova 30 dies
gratis una solució
auditiva sense
compromís.**

**NOMÉS
EL MAIG!**

40%
dte.
**en solucions
auditives**

T'esperem a:

C. Doctor Reig, 66
08840 Viladecans.
Tel. 936 470 519

Pl. Ajuntament, 14
08830 Sant Boi.
Tel. 936 543 795

Rbla. Anselm Clavé, 5
08940 Cornellà de Llobregat.
Tel. 933 774 083

Atenció al Client
900 303 304

amplifon.es |

amplifon

Los asesinatos se disparan

El Baix Llobregat y L'Hospitalet registraron nueve homicidios en el año 2016, cinco más que en 2015 y dos más que en 2014

Seis de los veintiún homicidios ocurridos en el Baix y L'Hospitalet, en los últimos tres años, son casos de violencia de género

Redacción

La evolución de los hechos delictivos en la Región Policial Metropolitana Sur, que incluye a las comarcas del Baix Llobregat, Garraf, Alt Penedès y L'Hospitalet, van, en general, a la baja con lo que el territorio refuerza su seguridad. No obstante, la relación de homicidios incrementó en el año 2016, cifra que se podría ver incrementada, de nuevo, en el presente año con la supuesta 'guerra' abierta entre bandas dominicanas a la que se le relacionan varios casos en los últimos meses. Información que, en cualquier caso, continúa en investigación bajo secreto de actuación como, por ejemplo, los dos hombres muertos a tiros, recientemente, en El Prat de Llobregat.

El doble de homicidios
Echando la vista atrás, en el Baix Llobregat y L'Hospitalet se produjeron un total de nueve casos de homicidios en el año 2016 (seis en el ámbito geográfico de la comarca y tres en L'Hospitalet). Esto representa un aumento de cinco casos respecto al año 2015 (hubo cuatro homicidios en el Baix y ninguno en L'Hospitalet) y de dos en comparación con 2014 (cinco en el Baix y dos en L'Hospitalet). Datos negativos pese a lo bien que comenzó el año. Y es que, el primer homicidio se dio el 14 de

abril, en Sant Feliu de Llobregat, cuando un hombre mató a tiros a su pareja en un nuevo caso de violencia de género, para después suicidarse. Caso especialmente sonado, puesto que el agresor era agente de la

policía catalana. Dos días después, transcendía la sorprendente muerte de una niña de cuatro años a manos de su madre, en Sant Boi, que sufría problemas psicológicos y que, de hecho, acabó ingresada en

el psiquiátrico de la ciudad.

Manteniendo el orden cronológico, el 6 de junio, apareció muerto por arma blanca un hombre, en L'Hospitalet de Llobregat, tras una pelea en la vía pú-

blica. Días después, el 19 de junio, en la misma ciudad, se producía el atropello mortal e intencionado, según fuentes policiales, de un hombre que moría al instante. En ambos casos, se detuvo al presunto

autor. De L'Hospitalet a otra gran ciudad, Cornellà, la que más población tiene del Baix Llobregat, el 08 de agosto apareció un cuerpo resultado de un nuevo homicidio, que también permitió la detención del presunto autor.

Ya en septiembre, la lucha contra la violencia de género volvió a vestirse de luto con un nuevo caso en Esplugues de Llobregat, donde apareció una mujer muerta. Un mes después, también en la ciudad baixllobregatense, se detenía a un hombre como presunto autor de la muerte de un 'sin techo'.

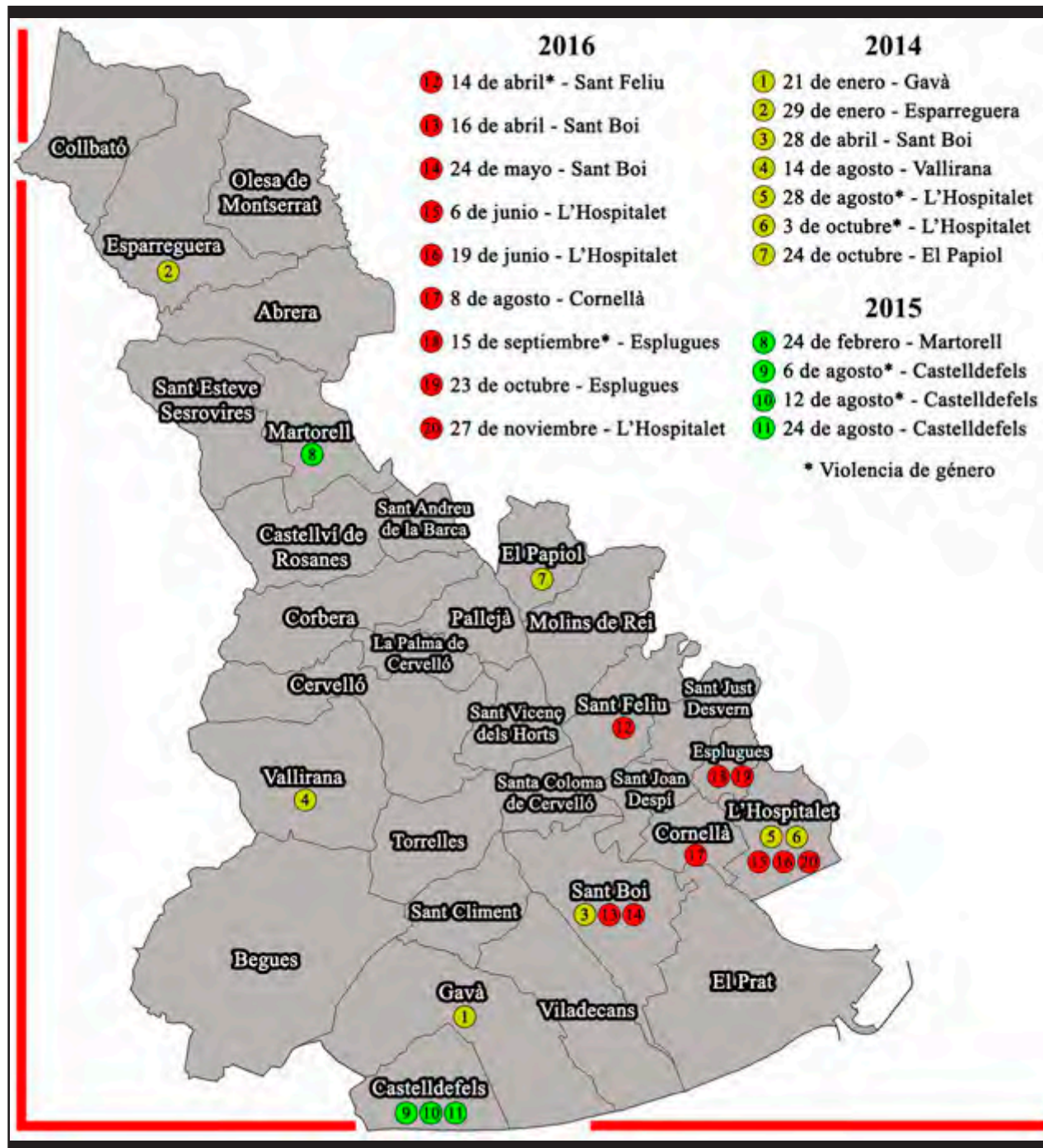
Para acabar, el 27 de noviembre, L'Hospitalet despertaba con la muerte de una persona tiroteada en su coche.

De nacionalidad dominicana, esta fue la primera víctima en el territorio resultado de esta presunta guerra de bandas vinculadas al narcotráfico.

Violencia de género

De los 21 homicidios totales que contabilizamos en los últimos tres años, y pese al incremento experimentado en 2016, cabe destacar el mantenimiento de los datos de violencia de género.

El pasado año contó, como hemos podido repasar, con dos casos, los mismos que en 2015 -ambos, por cierto, producidos en la misma semana (6 y 12 de agosto) en Castelldefels- y que en 2014, ocurridos los dos en L'Hospitalet, el 28 de agosto y el 03 de octubre. //

TODOS LOS ASESINATOS OCURRIDOS EN EL BAIX LLOBREGAT Y EN L'HOSPITALET, EN LOS ÚLTIMOS TRES AÑOS | ANDRÉS DURÁN

ELS OUS NEIXEN A LA NEVERA?

**VINE A DESCOBRIR L'ORIGEN
DELS NOSTRES ALIMENTS I
PLANIFICA'T EL CAP DE SETMANA**

3, 4 i 5 de juny 2017

BENVINGUTSAPAGES.CAT

Visita gratis més de 200 cases de pagès d'arreu de Catalunya. Entra al web, hi trobaràs allotjaments, gastronomia i activitats per a tota la família. Aquest any també amb la Setmana Bio!

**BENVINGUTS
A PAGÈS**
CAP DE SETMANA DE VISITES

Col·labora

alícia

Generalitat
de Catalunya

facebook.com/EILlobregat

twitter.es/EILlobregat

instagram.com/elllobregat

Telegram: @elllobregat

STAFF**Publicació comarcal** · Maig 2017 · Núm. 123 ·**Edita:** Agencia Publicitaria Llobregat SL ·**Diari digital:** www.elllobregat.com**President Consell Editorial:** Xavier Pérez Llorca**Editor Executiu:** Joan Carles Valero**Director:** Imanol Crespo**Relacions Institucionals:****Informàtica i Xarxes:** Andrés Durán**Assessoria editorial:** BCN Content Factory**Disseny gràfic:** BCN Content Factory**Fotografia:** Alex Gallardo y BCN Content Factory**Il·lustració:** Kap

Col·laboradors: Marta Fernández, Pere Juventí, Alba Soler, Eli Lázaro, Jesús Vila, Pere Ríos, Antoni Fornés, Joan Tardà, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Carla Bermejo, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Alexis Méndez, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Maria Moreno, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís Maria Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21

gerencia@elllobregat.com

Redacció: C. Raurich, 62 (08830)Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21**Fax:** 93.630.83.13**Distribueix:** El Llobregat**DL:** B.13877-2006**Imprimeix:** GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines. La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

Confederación Española de Organizaciones Empresariales

NOTA: La pròxima edició de El Llobregat serà, com sempre, el primer divendres de mes; en aquest cas, el 2 de juny de 2017.

Buscant veritats

luny d'intentar trobar la Veritat -en majúscula, única i exclusiva-, horitzó del qual fugim per utòpic en un camp com són les ciències socials, si una cosa tenim clara del titular de l'editorial és que ha de ser en plural.

No fa gaire, un conegut periodista del territori comentava amb el director d'aquesta publicació com, recentment, li preguntaven pel nostre biaix ideològic. Aquesta persona estava vinculada a un partit polític. Tant el periodista com altre membre del partit que, en aquest cas, sí ens seguia des de fa temps, van coincidir en la pluralitat d'aquesta capçalera i l'ampli ventall de llibertat d'expressió que oferim.

Segurament, no van resoldre -en la resposta- el dubte de l'interlocutor, que esperava un color polític. Per a nosaltres, en canvi, és una excel·lent notícia poder representar el color de la pluralitat i que aquesta no sigui una característica més com a mitjà de comunicació, sinó que sigui la bandera que ens defineixi. Més encara quan el concepte de la 'postveritat' ha estat la paraula de l'any 2016.

Sota aquest esperit democràtic de la pluralitat, com no podia ser d'altra manera davant d'un projecte de la magnitud de la reforma de la Granvia fins al riu (Pla Director Urbanístic Granvia-Llobregat), El Llobregat fa dos anys que segueix de prop l'evolució del pla que, finalment, ha estat aprovat de manera definitiva després de dues fases d'exposició pública.

En aquest període, ens hem entrevistat -en persona- amb el director general d'Ordenació del Territori i Urbanisme de la Generalitat, Agustí Serra; vam avançar a l'estiu del 2016, en exclusiva, a partir de declaracions pròpies del subdirector general de Planificació Territorial i Paisatge, Josep Armengol, la segona revisió del pla urbanístic; hem conegut de primera mà la visió institucional del govern local i de Territori i Sostenibilitat; però, també, com no podia ser d'altra manera, hem donat veu a l'oposició política i, sobretot, ciutadana. Una feina que no ha estat lliure de dificultats i, per ser seus, de males cares i praxi. Com exposem en aquest número, L'Hospitalet canviarà

notablement la seva porta d'entrada sud, a la vegada, porta metropolitana de Barcelona. Ho farà a partir de la segona fase de soterrament de la Granvia que, a la vegada, porta amb ella la urbanització del seu entorn i el canvi de l'actual 'skyline'. En definitiva, i sent molt simplistes, hi haurà una segona plaça Europa al voltant de tot el clúster sanitari de Bellvitge i, per tant, a tocar del riu Llobregat, on s'obrirà un nou accés amb el Parc Urbà de Cal Trabal (superfície semblant a la Ciutadella amb el Zoo inclòs).

Pros i contres

El projecte compta, com tots, amb la seva llista d'avantatges i inconvenients. Per una banda, L'Hospitalet acabarà amb una de les esquerdes històriques de la ciutat, la Granvia, que quedarà com en el seu tram entre Ildefons Cerdà i Plaça Europa; unificarà tot l'àmbit sanitari a banda i banda de l'actual autovia; millorarà la mobilitat de la zona; enterrarà les línies elèctriques d'alta tensió; i comptarà amb un nou pol econòmic ple d'oportunitats. Cal matisar que en cap dels gratacels que s'elevaran a la zona (de fins a 90 metres d'alçada) hi haurà habitatges.

En contra, la ciutat esgota, pràcticament, tot el sol que quedava sense urbanitzar; elimina la poca activitat agrícola i natural que hi havia; i renuncia a l'horitzó, amb nous grans edificis, precisament, al costat del barri de Bellvitge, que passarà a ser el nou Manhattan de Llobregat.

Sigui com sigui, som a l'any 2017, no pas al 1992. Els temps han canviat i la societat exigeix claredat sobre els negocis que es vinculen a l'administració. Per tant, no és suficient amb debatre sobre l'interès públic d'un projecte, sinó que cal anar més enllà explicant, per exemple, qui és propietari dels terrenys sobre els quals s'autoritzarà la construcció dels nous gratacels de L'Hospitalet o que farà negoci de manera subjacent.

Tot just quan comença a enlairar-se la nova porta sud de Barcelona, encara hi ha molts dubtes per resoldre. Estarem pendents, buscant veritats. **///**

L'ACUDIT D'EN KAP

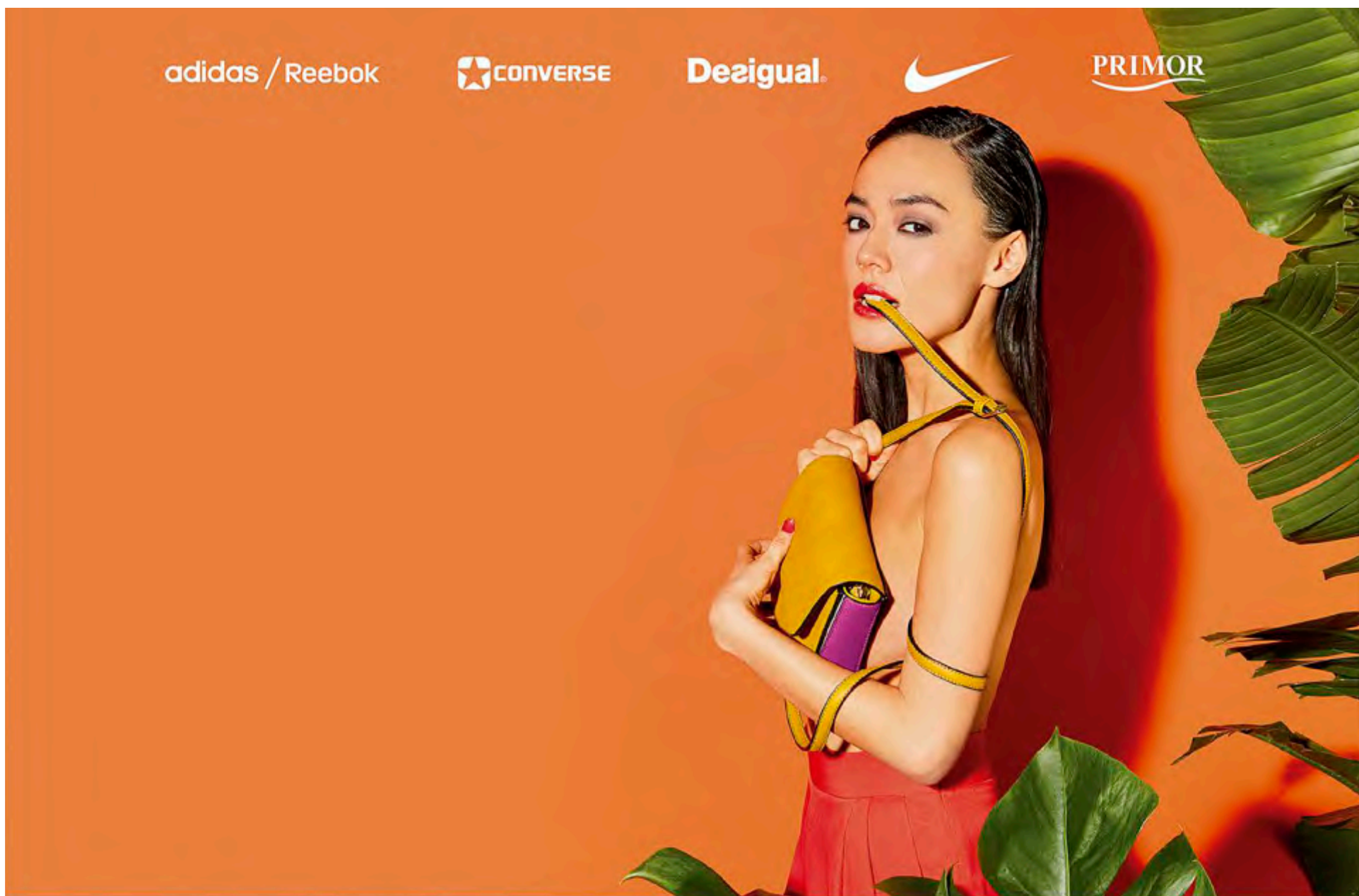
adidas / Reebok

 CONVERSE

Dezigual

PRIMOR

Hunters, welcome

DESCUENTOS DEL 30% AL 70%
EN LA COLECCIÓN PRIMAVERA-VERANO

Viladecans C-32 Salida 50 - Cercanías Renfe R2 y R2 Sur desde Sants Estació - Autobuses desde Pz. España, Pz. Reina M. Cristina, Castelldefels, Sant Boi, Aeropuerto - Autobús lanzadera desde Pz. Cataluña y Pz. España.

viladecans.thestyleoutlets.es

viladecans
thestyleoutlets

Ahora puedes comprar on-line
en thestyleoutlets.es

Descárgate nuestra app Simply Style en

Condicions de lloguer flexibles:

- Parcel·les en arrendament entre 4.200 i 40.000 m².
- Preus des de 7.700 €/mes.

+Info: comercial@elconsorci.es | www.elconsorci.es

+34 932 638 111

Manhattan de Llobregat

L'Hospitalet y Generalitat aprueban, de manera definitiva, el proyecto de soterramiento y urbanización de la Granvia hasta el río

Imanol Crespo

La puerta sur de Barcelona no será ni la Plaza España, ni Ildefons Cerdà ni siquiera, como lo es ahora, la Plaça Europa. Será el Llobregat. De aquí a pocos años, quien venga desde el aeropuerto de El Prat por la autovía de Castelldefels se encontrará inmediatamente a la altura del río con una nueva estampa que L'Hospitalet i el Govern de la Generalitat ya han aprobado, a través de la conselleria de Territori i Sostenibilitat, y que modificará, sea como sea, el 'skyline' de esta esquina de la segunda ciudad de Cataluña.

Estamos hablando del Plan Director Urbanístico (PDU) Granvia-Llobregat que, tras un proceso de dos años y dos fases de exposición pública, ya tiene luz verde. Más allá de su nombre técnico, este plan consiste, fundamentalmente, en la segunda fase de soterramiento de la Granvia, esta vez, 400 metros entre antes de la rotonda de la Rambla Marina y casi la Ronda Litoral; pero, también, el desarrollo de todo un 'triángulo' de 105 hectáreas, que representa el 8% del término municipal de L'Hospitalet.

Es evidente, pues, que no se trata solo de cubrir la autovía de Castelldefels a su paso por la ciudad, sino que el PDU conlleva otras muchas cuestiones.

Sin perder tiempo, con el plan urbanístico final ya aprobado, L'Hospitalet y Generalitat licitarán, este mes de mayo, en el Consorci para la Reforma de la Granvia, el proyecto ejecutivo del soterramiento de la vía y del desarrollo y urbanización del primero de los sectores, que albergará una nueva Plaza Europa, al lado del Hospital Duran i Reynals, con edificios de hasta 90 metros de altura. De esta manera, si se mantienen los plazos estimados, en un año y medio se podrían ver las primeras obras en la zona.

Independiente a las vías
L'Hospitalet cuenta con

dos grietas históricas. Por un lado, la telaraña de vías de tren que entrecruzan la ciudad, entre ellas, la R2 sur; y, por otro, la autovía de Castelldefels. En su origen, cubrir ambas infraestructuras iban de la mano. Sin embargo, ante la pasividad de Fomento, Ayuntamiento y Generalitat decidieron separarlo y optar por un plan urbanístico independiente que permitiera cubrir la Granvia, sin esperar a que se haga lo propio con las vías del tren. Es así como se llega al actual plan urbanístico de la ciudad que empieza, precisamente, en el cruce entre la vía rápida y la R2 sur.

Un plan que se divide en tres sectores y que requiere de una inversión de 175 millones de euros, de los cuales no habrá ningún euro que salga direc-

EL PDU AFECTA A 105 HECTÁREAS, ALREDEDOR DEL HOSPITAL DE BELLVITGE

tamente de los impuestos o, lo que es lo mismo, del bolsillo de los vecinos de L'Hospitalet. Todo el proyecto se financiará a partir de las plusvalías que genere la inversión en la zona, así como de las obligaciones en forma de tasas que tengan tanto empresas como propietarios privados de los terrenos.

Esto conlleva una conclusión inherente: "Tienen que salir las cuentas", dice el primer teniente de alcalde de L'Hospitalet, Francesc Josep Belver. Efectivamente, para que se pueda financiar todo el proyecto, los vecinos de la ciudad tendrán que renunciar al horizonte actual en favor de más de una veintena de edificios de alturas que irán entre los 50 y los 90 metros, según el sector. En total, 636.000 metros cuadrados de techo, sien-

do el primer sector el que más edificaciones levantará con 385.000 metros; más de la mitad.

Tanto es así que una de las pocas alegaciones que se ha tenido en cuenta, sino la única importante, realizada por la Asociación de Vecinos de Bellvitge, que conllevaba la no edificación en tres hectáreas del sector 2, se ha resuelto sumando estos metros de techo a las alturas del sector 1 que, en un principio, eran algo más bajas.

Impulso biomédico

Uno de los grandes objetivos del presente desarrollo de la zona sur-oeste de L'Hospitalet es el impulso biomédico que puede comportar el PDU. "Esta zona es ideal para que el sector biomédico se pueda instalar", opina la alcaldesa de

NÚRIA MARÍN EXPONE ANTE LA PRENSA EL PLAN URBANÍSTICO DEFINITIVO DE LA GRANVIA-LLOBREGAT | IMANOL CRESPO

la ciudad, Núria Marín. "En estos momentos, tenemos el Hospital de Bellvitge, el Duran i Reynals, el campus de excelencia de la Universitat de Barcelona, el IDIBELL y enten-

demos, pues, que el sector biomédico tenga que ocupar preferentemente estos edificios de oficinas que se construirán".

Según hemos podido saber, de hecho, es volun-

tad del gobierno local que, por ejemplo, el Institut de Investigació Biomèdica de Bellvitge (IDIBELL) pudiera tener más visibilidad en la zona con un espacio propio y no escondido en el complejo del Duran i Reynals.

Lo que sí es seguro es que, a partir del soterramiento de la Granvia, los dos polos sanitarios a banda y banda de la vía quedarán conectados en uno solo, además, transitable a pie: "Existen dos polos en el actual clúster biomédico. Están muy cerca; esta intervención permitirá que estén juntos. Ahora, no se puede ir andando de uno al otro. De hecho, los trabajadores tienen un bus lanzadera".

Cabe matizar que la zona no está reservada, exclusivamente, al sector biomédico y que, por tanto,

podrá albergar actividades muy distintas. En este sentido, según Marín, ya hay demanda que no se está pudiendo ubicar en Plaza Europa porque está a un 90% de ocupación y lo que queda son pequeños espacios concretos: "En estos momentos, tenemos empresas de distintos sectores, también del biomédico, que están dispuestas a apostar por L'Hospitalet y por el área metropolitana y que no tienen oficinas. Con la experiencia de la Plaza Europa, creemos que es el momento idóneo para hacer realidad este proyecto".

De la misma manera que entonces, no hay reservado ni un metro cuadrado para vivienda. De hecho, esa especie de 'T' que sobresale de la Granvia, que corresponde a la Rambla Marina y a la zona

La xarxa més propera, a l'abast de tots els pressupostos

- Des de fa més de 300 anys al seu costat
- Preus a l'abast de tots els pressupostos: demani'ns tot el que necessiti
- Servei integral
- Treballem amb totes les companyes d'assegurances
- 365 dies, 24 hores al seu servei

TANATORI SANT BOI DE LLOBREGAT

Saragossa, 6 (Polígon Salines)
08830 Sant Boi de Llobregat
Baix Llobregat
T. 93 652 60 20

902 230 238 (24 h.)

www.altima-sfi.com

entre el Mercat de Bellvitge y l'Escola Pública Mare de Déu de Bellvitge, pasará a ser zona verde. Estas pastillas, que en su momento tuvieron que ser edificadas en el marco del desarrollo del barrio de Bellvitge, todavía tenían la calificación de urbanizable en el Plan General Metropolitano.

Entre las nuevas ofertas que llegarán a la ciudad, hay un espacio reservado para la actividad hotelera. En concreto, habrá un mínimo de cinco hoteles, según las estimaciones del gobierno local, que considera, en cualquier caso,

LA ZONA AGRÍCOLA DE CAL TRABAL PASARÁ A SER UN GRAN PARQUE URBANO DE 30 HECTÁREAS | I. CRESPO

un sector complementario: “En el PDU de la Granvia no estamos hablando de hoteles. Tiene mucha más importancia el sector biomédico que el hotelero, que será un complemento y que cuenta con otros espacios en la ciudad para poder hacer de manera inmediata hoteles. No es el máximo interés ahora para el desarrollo del plan”.

Por otro lado, toda esta zona mejorará sustancialmente la movilidad, muy precaria en algunos puntos. Lo hará en coche, pero, también a pie, ya que la autovía de Castelldefels “pasará a ser una calle de L'Hospitalet”, en palabras de Belver, con una acera – igual que en su tramo entre Ildefons Cerdà y la Plaza Europa– de entre 8 y 10 metros de ancho. Además, este espacio conectará el Parque Ecológico de Bellvitge con el nuevo parque urbano de Cal Trabal, que abrirá la ciudad al río. Por último, el PDU prevé, también, el soterramiento de las grandes torres eléctricas de la zona.

Cal Trabal

Si ampliamos el mapa de la ‘Gran Barcelona’, veremos como, de manera prácticamente homóloga, el Parc de la Ciutadella tendrá su referente metropolitano en L'Hospitalet. Se trata del nuevo parque de Cal Trabal que recoge el proyecto y que cuenta con unas dimensiones idénticas si a la Ciutadella le sumamos la superficie del Zoo de Barcelona. En total, 30 hectáreas de parque que abrirá la ciudad al río Llobregat y que será, de largo, la zona verde más amplia.

Cal Trabal es uno de los distintos pilares del proyecto y, también, uno de los más conflictivos y criticados por la oposición. Porque urbanizar esta zona, aunque sea con

un parque, representa acabar con la poca actividad agraria que hay en L'Hospitalet, así como el último espacio natural de la ciudad.

Ahora mismo, este espacio está en manos privadas, que alquilan el terreno para el cultivo de diferentes pastillas agrarias. Con el proyecto, el parque pasará a ser terreno municipal y, como mucho, se podrán habilitar pequeños huertos urbanos como los de Can Buixeres. Algo que tampoco está garantizado.

Los usos del parque serán definidos, según ha anunciado el gobierno local, a través de un proceso participativo que tendrá lugar a partir de septiembre. Será, entonces, cuando se concrete el futuro de todo este espacio, así como las masías que envuelve -Cal Trabal, Ca l'Esquerrer y Cal Masover Nou-, masías que, según Marín, están en un estado “lamentable” y que, por tanto, se tendrán que rehabilitar.

Solos

Como todo gran proyecto, la segunda remodelación de toda la Granvia y su entorno no ha estado exenta de crítica. Lo que no es tan habitual es que gobierno local y Generalitat se hayan quedado solos defendiéndolo. Falta de consenso, falta de participación y el futuro de Cal Trabal han sido los factores más criticados por la oposición, sobre todo, en la aprobación del segundo proyecto.

Sin embargo, la oposición más destacada con la que ha contado el gobierno local ha sido la de la plataforma ciudadana ‘No més Blocs – Salvem Cal Trabal’, constituida por diferentes entidades y que desde el inicio del PDU han mostrado su oposición a levantar, precisamente al lado de Bellvitge, nuevos

SINE RA **Mutualitat veïnal** **CON FAVC**

Què és SINERA?

Sinera és una mutualitat veïnal, **sense afany de lucre** i de tipus **associatiu**, que actua sota els principis de la democràcia i la **solidaritat**.

Què oferim?

Un servei integral, des de l'assistència jurídica a la defunció fins al servei d'enterrament.

Gestionem serveis bàsics eficaçment, des de l'economia social, demostrant que és possible oferir qualitat a preus molt raonables.

Som la mútua de la nostra gent, de la gent del barri

Apropa't a una associació de veïns que col·labori amb Sinera i beneficia't dels avantatges de participar en el moviment veïnal.

C. Dr. Alguader 18 · 08003 Barcelona · sinera@sinera.cat · www.sinera.cat · Telèfon: 932 689 130

LOS NUEVOS RASCACIELOS, ALGUNOS DE HASTA 90 METROS, SE ELEVARÁN A CONTINUACIÓN DEL BARRIO DE BELLVITGE | I.C.

nístico y atraer a la oposición política hacia un discurso más crítico que evidencié la soledad del PSC, con el único apoyo obvio del PDECat local.

De la misma manera, su presión logró que el grupo metropolitano de Entesa, con Ada Colau como presidenta de AMB, no se arriesgara a dar explícitamente su apoyo en el Consejo Metropolitano aprobando el informe preceptivo correspondiente, algo que el PSC daba por hecho y que puso en el orden del pleno cuando no era necesario, de entrada, ningún debate político. De hecho, ante la falta de votos favorables, el grupo decidió retirarlo en el último momento y, por tanto, el informe preceptivo se acabó aprobando en la comisión de urbanismo correspondiente.

Superado este trámite y pese a las críticas, el plan de remodelación de la Granvia sigue su curso, con lo que parece ya inevitable que este proyecto se haga realidad. El río Llobregat pasará a ser el nuevo 'Hudson' de un Bellvitge que perderá parte de su espíritu para ser la nueva Manhattan de Llobregat. ///

rascacielos y a renunciar al espíritu natural de Cal Trabal.

Tras sesiones ciudadanas informativas y movilizaciones por las calles

de la ciudad, la entidad ya consiguió forzar la revisión del proyecto el pasado verano, así como plantear el debate sobre la idoneidad del plan urba-

47 Fira de Sant Isidre

Viladecans, 13 i 14 de maig del 2017

Vine a fer la teva panera de fruites i verdures amb productes dels nostres pagesos, i emporta-te-la. Troba'ns a l'edifici Cúbic al passeig de la Marina, 31

apropa't, n'hi ha més

#viladecansexperience

AJUNTAMENT DE
VILADECANS

COOPERATIVA AGRÍCOLA VILADECANS
STAT. COOP. C. LTDA.

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONIA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONIA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

PERMAX, Sonelec, Sonelec

Sufranys, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cinto Verdaguer, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

Paco Hidalgo, escritor y estudioso de flamenco

Hidalgo: “El flamenco es un arte; personalísimo y, al mismo tiempo, absolutamente universal”

Cornellà celebra el 34º Festival de Arte Flamenco de Catalunya con Ginesa Ortega y Miguel Poveda como principales atractivos

La ciudad acogió hace 50 años la primera peña flamenca de Cataluña: la Peña El Fosforito, entidad que presidió en dos ocasiones Hidalgo

Imanol Crespo / Manolo Garrido

Su voz tiene poesía, arte. Con su fuerte acento marcado, cuidando con ‘tempo’ cada letra que pronuncia, consigue envolverte en la conversación y transmitirte su pasión: el flamenco. Instalado en Cornellà desde hace décadas, Paco Hidalgo (Posadas, Córdoba, 1950) es, seguramente, uno de

los principales estudiosos y conocedores del mundo del flamenco. A las puertas del Festival de Arte Flamenco de Cataluña, que celebra su 34ª edición en Cornellà del 6 de mayo al 8 de junio, el periodista Manolo Garrido,

colaborador de El Llobregat con la sección ‘Trozos de vida, trozos de radio’, se sienta con Hidalgo en uno de sus rincones favoritos: el fondo documental dedicado al flamenco que la Biblioteca Central de Cornellà le ti-

ene dedicado a este arte. “El flamenco es un arte. Y quien no lo quiera comprender, que estudie y se informe. Descubrirá que es un arte personalísimo y, al mismo tiempo, universal”.

En este sentido, Cornellà también ha tenido su papel relevante y no solo con el festival. Este año se conmemora los cincuenta años de la constitución oficial, por parte del entonces Gobierno Civil, de la primera peña flamenca de Cataluña, Peña El Fosforito: “Las peñas surgen primero como centros de sociabilidad. La necesidad de una gente de encontrarse con otros que piensan igual, que les gusta lo mismo, y la falta de infraestructuras culturales y de sociabilidad de estos barrios –solo tenían el bar para ello– hace que se creen las peñas”.

Estas entidades, que irían proliferando progresivamente, han sido, según Hidalgo, fundamentales. “El Fosforito y las peñas son, junto con una serie de intelectuales y movimientos, los que reivindican que

se considere al flamenco como lo que es, una expresión singular, propia y distinta”. Es, explica Hidalgo, el neoclasicismo flamenco o etapa de restauración. Aun así, este arte vive por uno de sus mejores momentos, sino el mejor: “La salud del flamenco en el siglo XXI es excelente. Son unos tiempos en los que aún tenemos vivos a grandes maestros, que nos pueden seguir enseñando; tenemos una juventud arrolladora y, también, el movimiento llamado post-modernismo alrededor del flamenco”.

Proyecto abierto

Esta fortaleza del flamenco se mostrará, un año más, en la ciudad de Cornellà, capital catalana del arte “gracias, en su momento, a Carlos Navales, Ignasi Riera, que mano a mano y codo con codo, con nosotros, permitieron impulsar el proyecto actual”. La figura de Hidalgo, que también presidió El Fosforito (1978-1980/1986-1996), fue y sigue siendo clave en este proceso. De hecho, antes del festival ya

La salud del flamenco en el siglo XXI es excelente, tenemos **grandes maestros** que pueden enseñarnos y el empuje de la **juventud**”

PACO HIDALGO, VECINO DE CORNELLÀ DESDE HACE DÉCADAS, ES UNO DE LOS MAYORES CONOCEDORES DEL ARTE FLAMENCO | IMANOL CRESPO

organizaban actividades en los antiguos Cine Avenida, en donde reunieron a hasta 2.600 personas, amantes del flamenco. Fue, entonces, cuando vieron la “necesidad de impulsar un proyecto en el que todas las entidades trabajaran conjuntamente no solo para sus socios nacidos en zonas de flamenco, sino con un proyecto de ciudad abierto al resto”.

Ortega y Poveda

En esta edición, el festival abrirá con una de sus cantaoras estrella, Ginesa Ortega, junto a ‘La Tana’ y María del Mar Fuentes, de Sabadell. “Ginesa Ortega empezó, con 12 años, a cantar en las peñas de Cornellà. Con otro artista, Juan Antonio Ruiz, consiguieron el premio en el festival de la Unión a los mejores jóvenes que concursaban. Cuen-

ta con una carrera extensa y fructífera y ha formado parte de uno de los grupos míticos, Iberia, de lo que hemos venido a encamar como flamenco de vanguardia; músicos que desde el flamenco buscan encuentros con otras formas de expresión como el jazz”.

En el festival no faltará otro de los grandes actuales exponentes del flamenco nacional, Miguel Poveda, entre otras tantas propuestas de dentro y fuera del flamenco: “El festival es tan singular y especial que es la primera y única muestra multicultural sobre arte flamenco en Cataluña. El festival no es solo baile, canto y guitarra”. Por otro lado, estarán presentes, como buenos representantes del flamenco de Cádiz y Jerez, Alonso Núñez Rancapino y Luis ‘El Zambo’. ///

Manolo Garrido apuesta por los ‘podcasts’

GARRIDO, NUEVO COLABORADOR DE EL LLOBREGAT | JUANMA PELÁEZ

El radiofonista Manolo Garrido ha puesto en marcha el canal de podcasting “Trozos de vida, trozos de radio”, un contenedor radiofónico con la cotidianidad de la vida como hilo conductor. Se trata de recuperar y mantener el estilo de los contenidos y realización del exitoso programa “Tarda de Ràdio” que presentó diariamente Garrido en Ràdio Sabadell desde 2009 hasta Julio de 2016 en qué fue despedido.

Se da la circunstancia que justo un mes antes se realizó un estudio de audiencia que indicaba que 40.000 personas escuchaban la emisora. Así mismo la trayectoria radiofónica de Garrido le llevó a presentar durante 3 años el programa “Las Radiantes Mañanas” en Ràdio l’Hospitalet.

Dice Manolo Garrido sobre Trozos de vida, trozos de radio “Son momentos de la vida que se convierten en momentos de radio para que los escuches cuando quieras y donde quieras. Como señala el maestro Gorka Zumeta los podcasts son trozos de radio” El canal de podcacsting “Trozos de vida, trozos de radio” está alojado en soundcloud.com/manologarrido donde se puede reproducir, descargar y compartir los audios. La invitación final de Garrido “Entra, escucha, participa y vive la radio. Un placer acompañarte”. ///

59a Exposició Nacional de Roses

38a Fira Comercial i Industrial del Baix Llobregat

Festes de Primavera

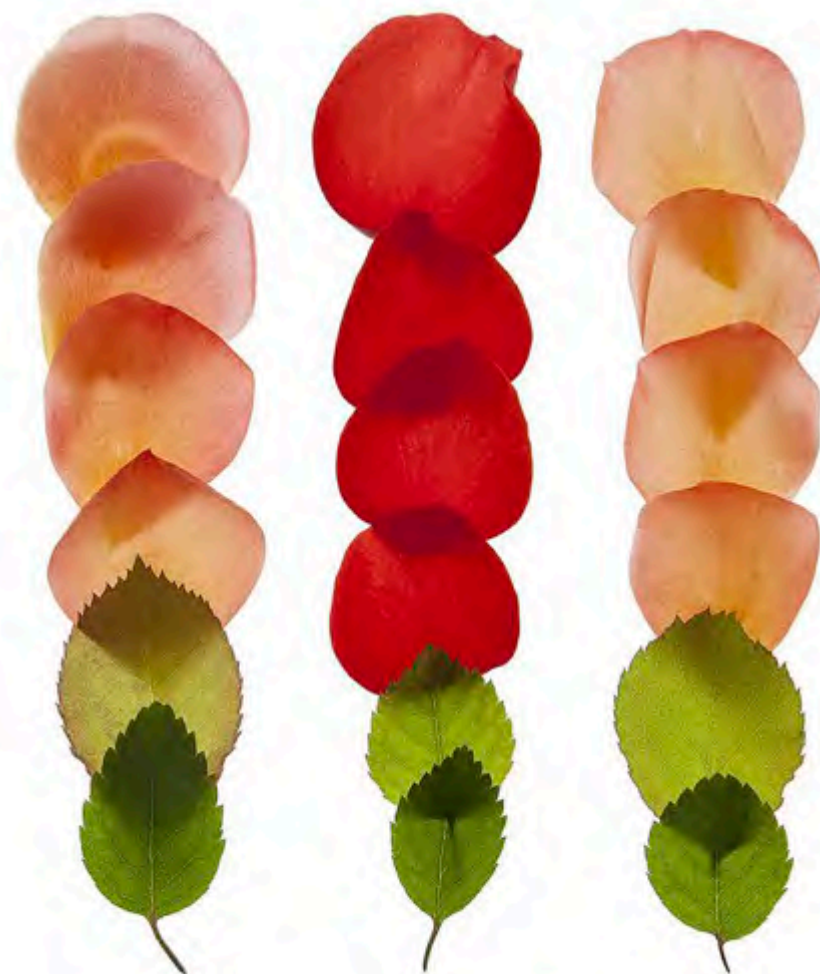
Sant Feliu de Llobregat 12, 13 i 14 maig 2017

Inauguració: divendres 12, 20 h

Ajuntament de
Sant Feliu
de Llobregat

www.santfeliu.cat/festesdeprimavera

**GAVÀ,
NATU
RAL
MENT**

Ajuntament
de Gavà

La lluita veïnal tomba les antenes de telefonia mòbil

Vodafone desmantella l'antena del barri
Marianao de Sant Boi després de l'oposició local

La pressió ciutadana suma un nou avenç per
reubicar una altra antena a Torrelles

Redacció

Tot i bufar tot el vent en contra, el petit David ha guanyat novament

a Goliat, en aquest cas, en la lluita per fer fora les antenes de telefonia mòbil de les ciutats. Com ja hem anat explicant en El Llobregat, el debat sobre

l'avenç de les tecnologies i, amb elles, les corresponents infraestructures que requereixen és, sens dubte, un tema pendent que caldrà resoldre. En aquest

sentit, la nova Llei de Telecomunicacions aprovada l'any 2014 donava tota la llibertat a les grans companyies per instal·lar les seves antenes de telefonia,

La Llei de Telecomunicacions de 2014 ha derivat en diferents **conflictes veïnals** contra les antenes

pràcticament, allà on volguessin. Només calia arribar a un acord amb els propietaris dels terrenys o de les finques. Així, si aquests acceptaven, cap institució podia evitar la instal·lació de la infraestructura. I així van arribar els problemes, fonamentalment, a dos municipis del Baix Llobregat: Sant Boi, on es va col·locar una antena a sobre d'un edifici del carrer Antoni Rubió i Lluch; i a Torrelles, on la mateixa empresa, Vodafone, va instal·lar la infraestructura al costat de l'Escola Sant Martí.

nao contra les antenes de telefonia mòbil i l'Associació de Veïns El Poble – Marianao han aconseguit que, aquest passat mes d'abril, amb la complicitat de l'Ajuntament de Sant Boi, Vodafone desmantellés l'antena del barri.

La lluita veïnal va començar de manera immediata al coneixement de l'antena, instal·lada al mes de març de 2015. De fet, el Ple Municipal del mateix mes ja va aprovar, amb la votació unànime de tots els partits, una moció en contra de l'antena. Davant la falta de consens, l'Ajuntament va trobar la sortida legal a la situació que, després de

Retirada a Marianao
La Plafafoma de Maria-

Una eina imprescindible pels qui es belluguen pel Baix Llobregat i L'Hospitalet

Una obra pionera de Periodisme de Dades i Servei !

COMPRI EL LLIBRE "QUI ÉS QUI" AL C/ RAURICH 62 (SANT BOI) O EN AQUESTES LLIBRERIES:

L'Hospitalet

Abacus L'Hospitalet
Rambla Sant Just Oliveras, 9

Llibreria Perutxa
Rambla Sant Just Oliveras, 65

Papereria Lector
Rambla de la Marina, 325

Papereria De Tot
C/ Del Pedraler, 112

Papereria Jordi Llibreria
C/ Del Doctor Martí i Julià, 110

Llibreria-Papereria Masana
Av. Masana, 21

Cornellà

Abacus Cornellà
Avda. St. Miquel, 1/1

Llibreria Maria Assunção
C/ Aragall, 7

Sant Boi

Llibreria Las Hues
C/ de Torre Figueras, 9

Llibreria José Tirodo Calat
C/ Francesc Macià, 94

Llibreria Barbus
C/ Ramon Llull, 16

Castelldefels

El quadern de Eva
Rambla de Blas Infante, 17

Gavà

Llibreria Palegria
C/ Sant Pere, 87

El Prat

Llibreria L'Alfonsa
C/ de Nova Ribera Parolada, 12

El Nou Llibreria Papereria
Ctra. Maritim, 25

Papereria Masabell
C/ Estany Sant Maurici, 15

Olesa de Montserrat

Llibreria Nòria
C/ Salvador Cases, 4

Llibreria Llibreria
C/ Lluís Puig Juncos, 33

Sant Andreu de la Barca

Papereria Vall Palau
Parral Vall Palau bloc 9 local 1

Papereria Catalunya
C/ De Catalunya, 15

Carlin
C/ Priorat, 14

Molins de Rei

Llibreria Arala
Passatge P. Maragall, 18

Papereria Barba
C/ Rafael Casanovas, 45

Esplugues

Papereria Escribitori
Av. Isidre Martí, 40

Llibreria Esplugues
Plaça Santa Magdalena, 23

Sant Joan Despi

Alta Omega
Plaça de Maria Aurèlia Capmany s/n

Llibreria Papyrus
C/ Josep Tarradellas, 4

Cervelló

Punt Llibre
Pl. Onze de Setembre, 2

Torrelles

El Dolac de Torrelles
C/ Major, 52

La Palma de Cervelló

Llibreria La Xarxa
C/ Santa Maria, 9

Esparreguera

L'Espigolot
C/ de Montserrat, 61

Pallejà

Borja 1972
Pça. Comte d'Urdago, 132

Begues

Pung Paper Begues
C/ Major, 16

Pitxarino
C/ Major, 12

Sant Climent

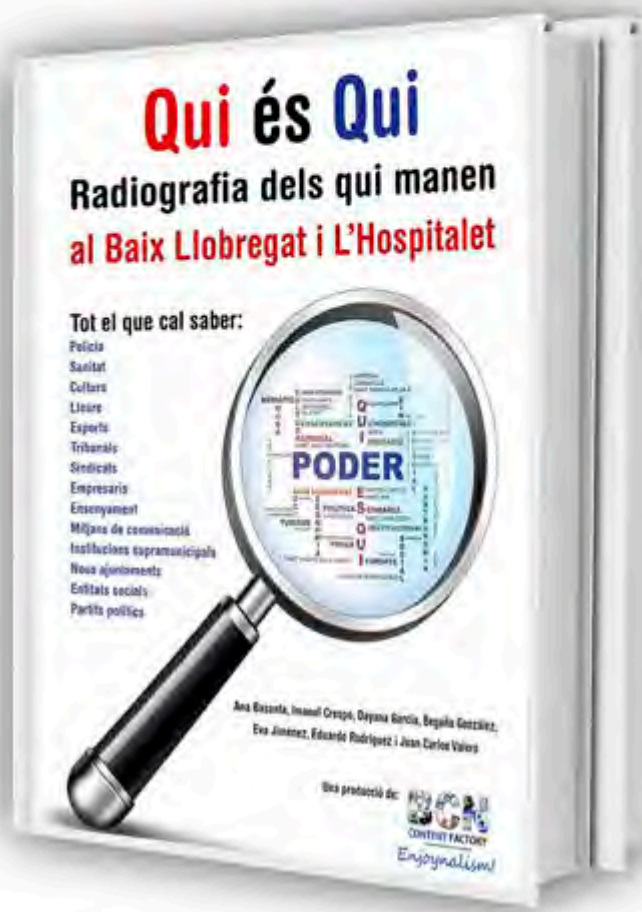
Blaris Sant Climent
Pl. Lluís Companys, 5

Sant Feliu

Llibreria L'Acce
C/ de l'Església, 8

Sant Vicenç dels Horts

Llibreria Sol
C/ De Barcelona, 179

PRIMERA PROTESTA A TORRELLES CONTRA L'ANTENA

passar per la justícia, va permetre guanyar la partida a Vodafone. El Govern local va incoar, primer, un expedient de protecció de la legalitat urbanística de la ciutat i va ordenar la suspensió de l'activitat i de l'ús de la infraestructura.

Efectivament, i així ho va determinar el Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, la instal·lació contravenia el Pla municipal d'antenes de Sant Boi, vigent aleshores fins que hagués transcorregut un any de l'entrada en vigor de la Llei 9/2014 de Telecomunicacions.

Sant Boi va demanar, doncs, el desmantellament immediat de l'antena amb un requeriment a Vodafone que obligava a precintat i desmantellar la infraestructura en tres mesos. Vodafone no va complir i l'antena va ser desconnectada i precintada.

De fet, com a reacció, van presentar un recurs judicial contra l'Ajuntament que, finalment, van perdre. Desestimat el recurs pel Jutjat Contenciós Adminis-

tratiu 10 de Barcelona, el Govern local ha posat punt i final a la lluita amb la retirada definitiva de l'antena.

Torrelles, més a prop

La notícia arriba la mateixa setmana que la Comissió d'Ensenyament del Parlament de Catalunya hagi instat a la Generalitat, per unanimitat de tots els grups, perquè medii entre la companyia i l'Ajuntament per trobar una reubicació consensuada a l'antena ubicada al costat de l'Escola Sant Martí de Torrelles.

La mobilització ciutadana –liderada per la Comissió per a la reubicació de l'antena de l'Ampa Sant Martí– suma, doncs, un nou avenç per buscar un emplaçament, després que a l'octubre es signés per tots els partits la Proposta de Resolució i que s'iniciés a tràmit. Ahir, va quedar definitivament aprovada.

Pel que fa la ubicació, segons va informar la Comissió a febrer d'aquest any, ja hi hauria un principi d'acord per portar l'antena

CONCENTRACIÓ A CATALUNYA EN MINIATURA, A TORRELLES

a una pista que hi ha entre un dipòsit de can Coll i el cementiri del municipi, enmig del bosc. Tècnicament, Vodafone va acceptar la proposta, però es va negar a pagar la instal·lació de sistemes elèctrics necessaris. Fet que va deixar, de nou,

el procés aturat. La plataforma ciutadana celebra, ara, l'aprovació definitiva de la Proposta de Resolució i confia que amb la Generalitat implicada, s'arribi a un acord que faci treure l'antena del costat de l'escola. ///

Fernando Martín

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

Los desafíos demográficos

Espanya, con una de las tasas de natalidad más bajas del mundo, presenta un grave problema para alcanzar el reemplazo generacional. A ello se suma el elevado porcentaje de población mayor de sesenta y cinco años. Para ofrecer respuestas a esa complicada situación, el Gobierno ha creado un Comisionado. Las previsiones del INE indican que, si se mantienen las líneas demográficas actuales, habrá un millón de habitantes menos en 2029 y alrededor de seis millones menos en 2064. En paralelo, la población mayor de 65 años equivaldría aproximadamente el 39 por ciento del total en 2064.

La tasa de fecundidad española, con 1,3 hijos por mujer, se sitúa muy por debajo de los 2,1 hijos por mujer requeridos para asegurar el reemplazo generacional. Por ello, se necesitan al menos 260.000 nacimientos más al año para alcanzar dicho objetivo. El déficit de la natalidad española es una de las causas de la inversión de la pirámide poblacional, del envejecimiento y de la pérdida de juventud, así como de la reducción de la población. La gravedad del problema requiere una toma de conciencia, dadas las consecuencias demográficas, sociales y económicas del mismo.

En relación a las consecuencias económicas, el envejecimiento de la población incrementa notablemente los gastos sanitarios, supone un peligro evidente para las pensiones y comporta cambios en el mercado laboral, al haber menos población activa. Asimismo, la reducción de la natalidad disminuye los ingresos en la Seguridad Social. Todo ello pone en riesgo el estado de bienestar. Con la finalidad de responder a esta realidad, el Gobierno ha aprobado el pasado mes de enero la creación del Comisionado frente al Reto Demográfico, encargado de elaborar una estrategia nacional. En cuanto a las soluciones económicas, se deberían asignar dotaciones presupuestarias para la familia de al menos el 2,3 % del PIB, que es la media que destinan los países de la UE. Además, la creación de un Ministerio de Familia que gestione dicha partida y la problemática planteada se antoja prioritario. En cuanto a la principal medida de apoyo a la familia, que es la ayuda directa por hijos a cargo, cuya cuantía es escasa y dirigida a pocas familias, la misma habría de universalizarse, elevándola a la media de la Unión Europea de 100 euros al mes por hijo a cargo.

Al margen de las medidas económicas a favor de la natalidad, debemos contemplar también un cambio de valores. En España la emancipación de los hijos del hogar paterno se retrasa más allá de los 30 años, y esto provoca que los ciclos reproductivos se inicien más tarde. Las causas se encuentran fundamentalmente en la inestabilidad laboral y la falta de flexibilidad del mercado de trabajo, ya que, a pesar de haberse aprobado nuevas medidas para facilitar la conciliación de la vida familiar y laboral, las mismas todavía resultan insuficientes. Por su parte, el Parlamento Europeo coincide en la necesidad de que los Estados miembros respondan con políticas favorables para que las tendencias demográficas reviertan, coincidiendo en las repercusiones negativas en la planificación familiar derivadas de las difíciles condiciones de trabajo y la inseguridad laboral actuales. En definitiva, para afrontar la magnitud del cambio demográfico que afecta a Europa se precisan iniciativas que complementen las medidas promovidas en el ámbito local y regional, a través de intervenciones a nivel nacional y supranacional. Sólo mediante una estrategia europea se conseguirá incidir sobre las políticas competentes en el desafío demográfico. ///

Una Europa envejecida y pesimista

La población envejece de forma acelerada, la baja natalidad y la longevidad en la vida de las personas presentan un nuevo modelo de convivencia. La sociedad europea, rica y opulenta se acerca a un abismo de imprevisibles consecuencias.

Parece como si fomentar o concienciarse del aumento de la natalidad fuera un retroceso social o una mirada anclada en el pasado. Hablamos de la "libertad" con grandes dosis de demagogia; hablamos del "progreso" como un paradigma sin responsabilidades, ni compromisos; hablamos del "bienestar" con un tono excesivamente infantil; La realidad es tozuda, cada día hay más ancianos y menos niños, las familias se reducen a la mínima expresión y la identidad de los pueblos se diluyen en la pluralidad no siempre enriquecedora.

Esta sociedad europea está acompanyada enfronte de los verdaderos problemas que se están generando. Prevalce la cobardía para reorientar o corregir las desviaciones: no se legisla en defensa de la familia, no se fomenta una cultura de valores apo-

yados en la generosidad y la solidaridad a largo plazo, se huye de los verdaderos problemas y nos refugiamos en nuestra soberbia económica.

Estamos defendiendo una Europa del presente sin mirar el futuro, estamos protegiendo nuestra autosatisfacción sin construir un porvenir que pueda asumir sin complejos la venida de los refugiados o emigrante. Cuando uno tiene establecidos ordenadamente sus prioridades, el forastero no es un problema sino una oportunidad.

Esta Europa envejecida debería escuchar más a sus ancianos y no sólo recluirlas en residencia con pensión completa. Su experiencia nos ayudaría a comprender más y mejor la identidad de este continente que se gestó con una raíces cristianas de la que no deberíamos prescindir. Mirar nuestro pasado con agradecimiento nos ayudaría a convivir y afrontar los problemas contemporáneos con mayor optimismo del que ahora se respira. Europa tiene futuro si recupera su identidad, aquella que la constituyó como un ejemplo a seguir. ///

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

El Baix, terra cooperativa

La comarca aplega a un total de 326 cooperatives -de tots els tamany i sectors-, que representa el 12% de tota Catalunya

El món cooperatiu viu un moment dolç, especialment, al Baix Llobregat, pel suport de les administracions locals

Imanol Crespo

Quant parlem del teixit empresarial d'un territori, sovint, ens fixem únicament en l'element de la dimensió i, per tant, organitzem l'escenari a partir de micros, petites, mitjanes i grans empreses. Ens oblidem d'altres elements com la seva forma de constitució on destaca, per la seva singularitat, l'empresa cooperativa. És, segurament, el seu major èxit: tenir entitat pròpia front les societats anònimes, les limitades o qualsevol altre tipus marcat tradicionalment per la influència neoliberal.

JOSEP VIDAL, DIRECTOR GENERAL D'ECONOMIA SOCIAL, TERCER SECTOR, COOPERATIVES I AUTOEMPRESA DE LA GENERALITAT | ARXIU

En aquest sentit, el Baix Llobregat és una de les comarques cooperatives per antonomàsia de Catalunya: "El Baix Llobregat és una comarca molt potent i amb força a nivell cooperatiu", diu el director general d'Economia Social, Tercer Sector, Cooperatives i Autoempresa de la Generalitat, Josep Vidal. En concret, al territori hi ha 326 empreses cooperatives, el que representa quasi un 12% del total de Catalunya. De fet, és la tercera comarca amb més cooperatives, òbviament, per la seva població, però també, tal i com apunta Vidal, pel suport de les administracions locals: "Des de les administracions més properes, el cooperativisme i l'economia social ha estat una eina que s'ha utilitzat bastant i que s'ha promocionat".

El món cooperatiu viu "un moment dolç perquè és una fórmula que ha demostrat, en aquests anys de crisi, una sostenibilitat i una capacitat de resistència superior a qualsevol altre tipus d'empresa", explica Vidal. En concret, Catalunya ha sumat 177 noves cooperatives durant l'any 2016. I és que aporten -amb molts ítems compartits amb l'empresa familiar- diferents avantatges que fan de les cooperatives una organització singular i a tenir molt present: "El cooperativisme i l'economia social és una altra manera de fer empresa; és més democràtica, té més sentit social, una intenció de repercutir en el territori, de millorar la qualitat de vida dels ciutadans on estan implementats. [...] Tothom participa i, per tant, les decisions estratègiques de l'empresa van unides als interessos de les persones i no als interessos, únicament, del diner. Els resultats, òbviament, no es miden només en termes econòmics, sinó en qualitat de vida, en capacitat d'incidència, en impacte social".

Paradoxalment, aquest mètode ofereix més sostenibilitat a mig i llarg termini que no pas la resta de tipus d'empreses: "Els últims anys, el capitalisme salvatge era la única forma i la més valorada per fer empresa; ara, en canvi, estem parlant de que els resultats de les empreses no es miden únicament per diners. Sinó per resultats a la teva comunitat. Són elements clau per canviar el model econòmic".

Paradoxalment, aquest mètode ofereix més sostenibilitat a mig i llarg termini que no pas la resta de tipus d'empreses: "Els últims anys, el capitalisme salvatge era la única forma i la més valorada per fer empresa; ara, en canvi, estem parlant de que els resultats de les empreses no es miden únicament per diners. Sinó per resultats a la teva comunitat. Són elements clau per canviar el model econòmic".

Més esperit col·lectiu

De moment, les cooperatives ja no són cosa, només, del món agrari, molt vinculat a aquesta forma d'organització empresarial. De fet, la més habitual, actualment, és la cooperativa de treball associat, treballadors de qualsevol ram que s'ajunten per fer alguna activitat col·lectivament: "L'emprenedoria és bàsica, però, també, és cert que s'ha centrat molts esforços en l'emprenedoria com una qüestió individual; quan qualsevol emprenedor sap que té molt més sentit fer-ho col·lectivament".

Present a tots els sectors, com qualsevol tipus d'empresa, ara el repte del món cooperatiu és guanyar dimensió i força: "Sovint ens trobem sectors on hi ha 2, 3 o 4 empreses cooperatives i que, per tant, en la competència amb la resta de tipus d'empresa estem en inferioritat". Pel que fa la dimensió, el 80% de les cooperatives tenen menys de 15 treballadors, tot i que hi ha conegudes empreses grans organitzades sota la lògica cooperativa com, per exemple, Abacus. **///**

LA SEU DEL CONSELL COMARCAL ES VA OMLIR, A SANT FELIU, EN LA CONSTITUCIÓ DE LA NOVA ENTITAT | MARTA FERNÁNDEZ

Neix l'Ateneu Cooperatiu del Baix Llobregat

El Consell Comarcal ha constituït recentment l'Ateneu Cooperatiu del Baix Llobregat. El projecte, presentat a la seva seu de Sant Feliu, té com a objectiu estratègic impulsar i donar suport a l'economia social i cooperativa al territori.

El nou organisme compta amb una gestió compartida entre administracions locals, ajuntaments, el Consell Comarcal, entitats de l'economia social de la comarca, cooperatives, associacions i fundacions.

Així, la trobada entre entitats i empreses de l'economia social, les administracions locals i la ciutadania en el seu conjunt és un dels serveis forts d'aquest projecte, per tal de facilitar la seva col·laboració, enfortint així el creixement econòmic i la generació de riquesa per a la comarca del Baix Llobregat. L'Ateneu neix amb la pretensió d'esdevenir un espai de referència i per aconseguir-ho donarà suport a qualsevol persona o empresa per assessorar noves fórmules a la comarca. **///**

'Eticom Som Connexió', de Sant Cosme al món

La cooperativa pratenca de telecomunicacions és una empresa pionera a tot el món que ja va camí dels 3.000 socis a tota Espanya

'Eticom' és una cooperativa de consumidors i, per tant, el client no només contracta el servei sinó que aporta capital social

I. C.

Es tracta, segurament, del millor exemple que prova que el model cooperatiu no està, actualment, restringit només als sectors tradicionals com l'agrari. Eticom Som Connexió, nascuda al barri de Sant Cosme de El Prat de Llobregat, és una companyia de telecomunicacions que, inicialment, només oferia serveis de telefonia mòbil i que ara s'ha obert al servei d'Internet Domèstic, telefonia fixa, banda ampla, fibra òptica, entre altres.

Aquesta evolució ha estat possible gràcies a l'èxit, en els seus dos anys d'història, d'aquesta cooperativa de consumidors que, tot i pertànyer al sector energètic –controlat per l'oligopoli de les grans empreses–, ha aconseguit quasi 2.500 socis a tota Espanya que aposten per una economia social i solidària. “Tenim uns sectors estratègics governats per oligopolis que es centren molt poc en l'atenció a les persones”, diu el president de la cooperativa, Óscar Rando.

La companyia parteix de la creació de 'Som Energia', una agrupació de consumidors, també pionera a Espanya, que aposta per l'energia verda i que incentiva, com dèiem, portar el model cooperatiu a sectors estratègics: “cada vegada hi ha més gent que es planteja una empresa no des del què fa, sinó des de com ho fa: com es relaciona amb el seu entorn, amb la gestió de residus, amb les relacions laborals, amb la implicació de la comunitat”.

Aquest arrelament amb la comunitat és el que permet a Rando parlar del 'Sant Cosme Valley': “qui anava a dir, fa uns anys, que a Sant Cosme anava a aparèixer una empresa estratègica en aquests temps que vivim, que està gestionada de forma cooperativa amb la implicació de milers de persones a través d'una opció de consum amb una empresa que no només presta el servei sinó que també aporta altre tipus de valors”.

Cooperativa de consumidors

I és que ser d'Eticom no és només adquirir el servei. Els socis aporten capital social –fixat ara mateix en 100 euros inicials– el que dona el dret a l'usuari de formar part de la presa de decisions de l'empresa amb la relació d'una persona, un vot: “El nostre distintiu en el mercat no és el preu, sinó els valors”.

I en aquest marc de valors i d'aposta per la comunitat, 'Eticom' es considera, per estatuts, entitat sense ànim de lucre; per tant, no recull, per exemple, la possibilitat de repartir dividendes entre els socis, sinó que aposta per una major ocupació, millors condicions laborals, major inversió, major implicació col·lectiva.

En aquest sentit, la creació de cooperatives com aquesta està afavorint el naixement d'altres semblants que ofereixen altres tipus de serveis de sectors ben dife-

renciats reservats, tradicionalment, a les societats anònimes o limitades. “L'impacte a la comunitat es visualitza, d'entrada, en el comerç. Hi ha un nou flux de gent que ve a treballar al barri, que fa les compres al barri, que pren el cafè al barri. Gent que ve amb el xip d'aportar, més enllà de la seva feina. És un element molt important i d'orgull, sobretot, en un barri fortament estigmatitzat per coses que han passat fa molts anys, però que en el imaginari col·lectiu continuen estant. En canvi, Sant Cosme s'ha convertit en un focus de l'economia solidària”. Aquest treball en xarxa s'ha donat, també, en l'entitat solidària GATS (Grups Associats pel Treball Sociocultural), que Rando lidera.

En xarxa

D'una han passat a 24 entitats que fan de tot. Són associacions d'impuls que serveixen, de fet, d'embrí de possibles cooperatives. Rando alerta del perill –en un moment d'onada d'inversió de l'administració pública en l'incen- tiu del món cooperatiu– de caure en els mateixos errors que la resta: “Tot el que sigui fomentar l'economia social és beneficiós, però hem d'estar molt atents, perquè ningú ens garanteix que pel fet de ser cooperatives no fem el mateix que la resta d'empreses”. ///

ÓSCAR RANDO, PRESIDENT D'ETICOM, A LA REDACCIÓ DE EL LLOBREGAT

Josep-Ramon Mut

REGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

Tant se val d'on venim

Fa uns dies sentia a l'expresident del govern espanyol, José Luís Rodríguez Zapatero, dir que Susana Díaz ho tenia complicat a les primàries del PSC a Catalunya perquè és d'origen andalús. Més de tres-cents anys després, a les Espanyes no han entès res.

No fa tants anys, a Catalunya, hi va haver un president de la Generalitat justament d'origen andalús, el President Montilla, i aquest va arribar a ser president gràcies al pacte amb Esquerra Republicana; per cert, l'únic grup parlamentari que en aquell moment es declarava independentista (ho dic per aquells que afirmen que els independentistes són els que discriminen).

No cal oblidar tampoc la quantitat d'alcaldes i alcaldesses que hi ha a la nostra comarca que són d'origens diversos i que, en cap cas, el seus respectius orígens ens ha condicionat mai el nostre vot.

Els catalans i catalanes no només hem demostrat una i altra vegada que l'origen dels nostres dirigents ni ens condiciona, ni tan sols ens importa. Volem bons dirigents amb fermes conviccions, eficients i amb una ètica exemplar. No ens serveix un polític

que no tingui aquests valors, ja es digui Pujol o es digui Bustos; perquè l'origen no és un fet transcendent però els valors, sí.

Que un expresident del govern espanyol digui una cosa com aquesta és novament la constatació que només ens queda un únic camí, assolir la república catalana, i aquest és l'únic camí perquè, si després de fer constant pedagogia, després d'haver demostrat que a Catalunya l'origen és indiferent, encara hi ha qui s'atreveix a fer aquestes afirmacions és que o bé no ha entès res, o bé hi ha molta mala fe, o bé ens utilitzen com a instrument electoral.

El desconeixement és tan gran que encara no han entès que el que ens uneix als catalans com a societat no és el nostre origen, ni la nostra religió, ni les tradicions, ni tan sols la llengua; el que ens uneix és la voluntat de pertinença a aquesta terra i les ganes de voler ser i continuar construint tots plegats un futur millor per als nostres fills i nés.

És molt probable que el Sr. Rodríguez Zapatero vegi en un futur no molt llunyà un president o presidenta de la república catalana d'origen andalús. ///

L'orgànica al marro

Fes que el cicle no s'aturi

www.sbrenova.cat

Gràcies per millorar Sant Boi

AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori i Sostenibilitat

Agència de Residus de Catalunya

ESTABLECIMIENTO DE MENJA FUTUR EN GAVÀ. DESDE 2013, HAN ABIERTO SEIS LOCALES, TRES EN EL BAIX | M. F.

Menja Futur: pedir ayuda sin romper la rutina

La entidad ha abierto, en tres años, seis tiendas de las cuales la mitad están en el Baix

Ofrecen una oportunidad alimentaria a buen precio y trabajo para personas con dificultades

Marta Fernández Veas

Las tiendas de Menja Futur empezaron a ser una realidad en el año 2013, gracias al soporte recibido en la Maratón por la pobreza de TV3. Desde entonces llevan seis tiendas abiertas, tres de ellas en el Baix Llobregat, en las poblaciones de Cornellà, Sant Andreu de la Barca y Gavà.

En la tienda de Gavà, Bruno López, responsable de Menja Futur, explica la idea inicial de realizar este proyecto. “Por causa de la crisis que arrastramos desde hace unos años, mucha gente ha tenido que ir a comedores sociales. Pero nos dimos cuenta que hay un tema de vergüenza, y que por ello había muchas personas que no acudían y no recibían la alimentación necesaria. La nueva crisis afectó a personas, que

hasta el momento, vivían bien y no querían que sus vecinos les vieran ir a los comedores sociales. Por ese motivo empezamos este proyecto, para que las personas más necesitadas tengan un sitio “normal” donde puedan llevarse su menú por muy poco dinero o incluso tomárselo aquí. Además tenemos varios menús, café, pastas hechas por nosotros, comida para vegetarianos, sin gluten, de todo y para todo el mundo. Además, cualquier persona que quiera comprar, estará colaborando y ayudando a las personas de inserción laboral”.

El alma de Menja Futur es la Fundación Futur y sus proyectos sociales, que tienen como objetivo promover el consumo responsable, ya que el que compra ayuda a que otras personas puedan comer; fomentar la inserción laboral de colectivos en riesgo de exclu-

sión social, ya que todas las tiendas son gestionadas por personal de inserción y distribuir menús sociales a quien no tiene recursos para comer dignamente.

“En la tienda de Cornellà se realizan unos 60 menús diarios, en la de Sant Andreu de la Barca, 15 y en la de Gavà, 20. Las dos últimas no hacen ni un año que están abiertas así que estamos empezando, pero por el momento funcionan bien, aunque llevamos poco tiempo”, cuenta López.

Normalizar la ayuda

Una tienda normal donde entras, eliges tu menú o plato y te lo llevas, o si lo prefieres lo consumes ahí mismo. Tiendas de comida preparada, pero con unas historias detrás que el cliente de a pie que va a consumir, ni se imagina. Personas que están en desempleo desde hace años,

porque son mayores de 50 y la sociedad les ha etiquetado como “mayores para trabajar”, personas maltratadas, con problemas de emigración, con problemas de temas de prisiones, entre otros.

“Transportistas, cocineros, dependientes en las tiendas, todos ellos son del programa de inserción laboral, en el que forman parte de Menja Futur. El proyecto les da la oportunidad de buscar empleo durante un año mientras trabajan y se forman con nosotros, para que así se preparen de manera más directa al mundo laboral que les espera después”.

La Fundación Futur colabora con el Ayuntamiento de Barcelona, Cáritas y otras organizaciones, para acreditar a los clientes sociales y que así puedan ir a las tiendas de Menja Futur y adquirir la comida a un

precio mejor o de manera gratuita mediante el tiquet Futur.

Un menú de dos platos, postre y agua te lo puedes llevar a casa, a la oficina o comértelo ahí mismo por 5,35 euros; a la vez, es una oportunidad para la persona que te lo ha vendido. Además, existe la oportunidad de pedir menú para un catering, un instituto o colegio, un evento...

La organización social de la Fundación Futur fue creada en el año 1996, su misión era generar un impacto positivo en la sociedad mediante la reinserción laboral de las personas en riesgo de exclusión social. Para ello ayudaba a estas personas a realizar tareas de producción y comercialización de productos alimentarios. Como la propia Fundación lo llaman, trabajan para una “restauración sostenible”. ///

De l'estaca a l'estacada

Parece a veces increíble lo que está sucediendo en la actualidad política catalana. Hemos pasado de lo que algunos podrían haber titulado como un sueño utópico o una reivindicación regionalista, a una triste pesadilla donde llevamos inmersos unos cuantos años. Estamos sufriendo una verdadera parálisis institucional del govern, que habiendo perdido el norte sobre lo que deberían ser sus prioridades, se encuentra empeñado en llevarnos hacia ninguna parte y sembrar frustración y división entre sus ciudadanos.

Y es que no podemos decir que palabras de personajes como Lluís Llach, antes un destacado cantautor, ahora transformado en el censor mayor del Principado, estén contribuyendo a resolver esta situación ante estupor de unos ciudadanos que asisten atónitos a la descabellada y reiterada actuación de los líderes separatistas.

Como alguien como Llach pretende amedrentar a los funcionarios, amenazando con que pueden ser sancionados si no se saltan las leyes, y no obedecen a pies juntillas lo que el govern les dicte incluso en el caso de que no sea legal. Puede parecer una broma de mal gusto, pero no lo es. De hecho, sus palabras lejos de ser rectificadas por algún conseller o el propio president,

sólo encontraron el aplauso de sus acólitos en la propia sede parlamentaria.

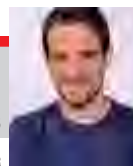
El govern parece que quiera dejar en la estacada a cientos de personas que cada día trabajan en nuestra comunidad autónoma velando por los ciudadanos, ayudándonos en nuestro día a día en innumerables funciones. Usted se imagina que nuestros mossos d'esquadra que no hagan caso a los delirios independentistas fueran separados y apartados del cuerpo, o lo mismo con los docentes de los centros públicos, médicos, personal de servicios sociales, y un largo etcétera. O estas con el pensamiento único o serás perseguido será la máxima bolivariana que tendremos en Cataluña, más propia de estados opresores comunistas o nortecoreanos.

Reclamo que vuelva el 'seny', que la cordura impere en aquellas personas que tienen una gran responsabilidad. Cataluña no es el cortijo de nadie, y los catalanes somos plurales. No podemos consentir que nos arrebaten lo que es nuestro, nuestra libertad y nuestro estado de derecho.

Muchos seguiremos trabajando incansablemente para defender todo lo que hemos construido juntos durante cientos de años. ///

Manuel Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

SUPERMERCATS
veritas
MENJAR DE VERITAT

MÉS DE 4.500 PRODUCTES AMB CERTIFICACIÓ ECOLÒGICA

VINE A
VEURE'NS A
PLAÇA CATALUNYA, 5
Sant Boi de Llobregat

T'HI ESPEREM!

15 ANYS
PORTANT SALUT
A CASA TEVA

www.veritas.es

De dilluns a dissabte:
de 9.15 a 21.15 h

La pagesia de Catalunya celebra la segona edició de Benvinguts a Pagès

750 cases de pagès, allotjaments, restaurants i activitats participaran, del 3 al 5 de juny, a la festa catalana del primer sector

La varietat d'actors implicats permetrà als participants organitzar caps de setmana a mida en qualsevol punt del país

Redacció

Arriba la segona edició de Benvinguts a Pagès i la pagesia catalana, entre la que es trobarà representada, òbviament, el Baix Llobregat, es prepara per a viure de nou un gran cap de setmana de portes obertes. Gairebé 250 pagesos, ramaders i pescadors d'arreu de Catalunya oferiran visites gratuïtes a les seves explotacions els dies 3, 4 i 5 de juny, perquè la ciutadania pugui conèixer i tastar els productes cultivats, criats i pescats a casa nostra.

Però Benvinguts a Pagès és una experiència que va més enllà: uns 200 allotjaments rurals d'arreu del país s'afegeixen a la iniciativa amb ofertes especials per a aquell cap de setmana; uns 160 restaurants serviran el menú Benvinguts a Pagès, amb productes de temporada i de proximitat; i en moltes comarques s'oferiran activitats complementàries. La varietat de productors, restaurants, allotjaments i activitats complementàries permetran als participants planificar un cap de setmana a mida a qualsevol punt del país.

La segona edició de Benvinguts a Pagès coincideix enguany amb un cap de setmana llarg en algunes ciutats catalanes, ja que el dilluns 5 de juny se celebra la segona pasqua, dia festiu a gran part del territori. Aquesta circumstància fa pensar que la participació de la ciutadania serà encara més massiva que l'any passat -quan les visites a les explotacions van rebre unes 12.500 persones- i que augmentarà el nombre de famílies que s'organitzarà el cap de setmana llarg a partir de l'oferta del Benvinguts a Pagès.

Visites gratuïtes

El nucli fort del Benvinguts són les visites guiades i gratuïtes que es podran fer a unes 250 explotacions agràries i ramaderes, dissabte, diumenge i dilluns. No caldrà reservar amb antelació l'horari d'arribada (tot i que es recomana fer-ho si es tracta de grups molt nombrosos). La majoria d'explotacions, després de la visita, oferiran un petit tast amb els productes que cultivin o elaborin i, a més, algunes tindran una zona de venda per als visitants que vulguin comprar aquell producte directament en origen, de la mà dels seus productors.

A través del web www.benvingutsapages.cat es pot consultar la informació, horaris, localització i coordenades de totes les cases de pagès que oferiran visites gratuïtes.

Hi ha explotacions arreu del territori català i s'hi podran veure sectors tan diferents com cellers, molins d'oli,

FORMATGERIA MOGENTS, UN DELS PARTICIPANTS DE 'BENVINGUTS A PAGÈS'

cultiu de plantes aromàtiques, horta, fruita, cervesa artesanal, granges de vedells, conills o gallines, famílies dedicades al pastoreig, apicultura, formatgeries, pescadors, etc.

Allotjaments rurals i menú Benvinguts a Pagès

El mateix web www.benvingutsapages.cat reuneix tots els allotjaments i restaurants que s'han afegit a la iniciativa. En el cas dels allotjaments, es tracta d'uns 200 establiments: hotels gastronòmics, allotjaments de turisme familiar, allotjaments rurals categoritzats amb espigues, etc., des d'on els turistes podran arribar fàcilment a diverses explotacions que participen al Benvinguts. Cada un dels allotjaments tindrà una oferta especial Benvinguts a Pagès (que inclou alguna activitat, tast de productes, obsequi, etc.)

En el cas dels restaurants, que són uns 160, oferiran el menú Benvinguts a Pagès que cada establiment adaptarà segons la seva ubicació i estil de cuina, però que tindrà com a denominador comú una gastronomia amb productes de qualitat, de proximitat i de temporada.

Activitats complementàries

I a més de visitar les cases de pagès, d'allotjar-se en un entorn idíl·lic i de menjar els millors productes, els visitants podran completar el cap de setmana amb les gairebé 160 activitats complementàries que ofereixen diverses entitats i agrupacions, que s'han volgut sumar al Benvinguts

a Pagès, organitzant activitats. L'oferta és molt variada i inclou, per exemple, visitar un centre de reproducció de tortugues, fires gastronòmiques, concurs de pesca, tallers de cuina, passejades, observació d'aus, festivals de música i gastronomia, ponències, navegació a bord d'un llaüt, contes a l'aire lliure... Algunes d'aquestes activitats són gratuïtes i d'altres tenen un cost associat. **Cal consultar-les a www.benvingutsapages.cat**

Promocions especials per als "súpers"

Tots els infants i joves que siguin del Club Súper3 tindran condicions especials el cap de setmana del Benvinguts a Pagès. Per una banda, tindran un obsequi quan visitin alguna de les explotacions participants i, d'altra banda, podran participar de forma gratuïta en qualsevol activitat complementària. A més, es posarà en marxa un concurs especials per als "súpers" en què els guanyadors tindran allotjament, àpats i activitats gratuïtes durant tot aquell cap de setmana.

Sumem forces amb la Setmana Bio

Benvinguts a Pagès és una iniciativa de la Generalitat, amb la col·laboració del Departament d'Empresa i Coneixement -a través de l'Agència Catalana de Turisme-, del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació -a través de Prodeca-, i de la Fundació Alícia.

Enguany, la Setmana Bio s'incorpora al projecte de

Benvinguts a Pagès i ambdós esdeveniments es celebraran de forma conjunta, de manera que Benvinguts a Pagès donarà el tret de sortida de la Setmana Bio, que es celebrarà del 3 al 9 de juny de 2017.

La Setmana Bio per l'alimentació ecològica és un esdeveniment organitzat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, pensat per agrupar actuacions orientades a promocionar i donar a conèixer el sistema de producció ecològica i l'alimentació ecològiques, programades per qualsevol persona, entitat i, en general, agent promotor interessat en aquest objectiu, que es celebra al llarg d'una setmana cada any.

Un projecte de país

Benvinguts a Pagès és el resultat de l'esforç, la confiança i l'aposta decidida de l'Administració, però també del territori, que s'ha abocat de nou en la participació i preparació de la iniciativa. Gairebé 750 ofertes diferents, entre explotacions, restaurants, allotjaments i activitats complementàries, delegats comarcals, treball conjunt i transversal entre diferents departaments de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Alícia, els diferents patronats de turisme de les Diputacions, els Consells Comarcals i l'Ajuntament de Barcelona.

Benvinguts és un projecte pensat amb i per al territori, per desestacionalitzar i redistribuir el flux turístic i per dotar de nova oferta totes les comarques catalanes; una proposta lúdica i turística a l'entorn del producte i l'àmbit rural. Una aposta decidida pel producte de proximitat, per posar en valor el món rural, pel turisme i pel potencial de la gastronomia catalana. Una oportunitat per veure on neix allò que mengem. **///**

'BENVINGUTS A PAGÈS' APLEGA A GAIREBÉ 800 OFERTES DIFERENTS, ENTRE EXPLOTACIONS, RESTAURANTS, ALLOTJAMENTS I ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Totes les activitats al Baix Llobregat

Quines explotacions puc visitar?

/// CELLER CAN MORRAL DEL MOLÍ

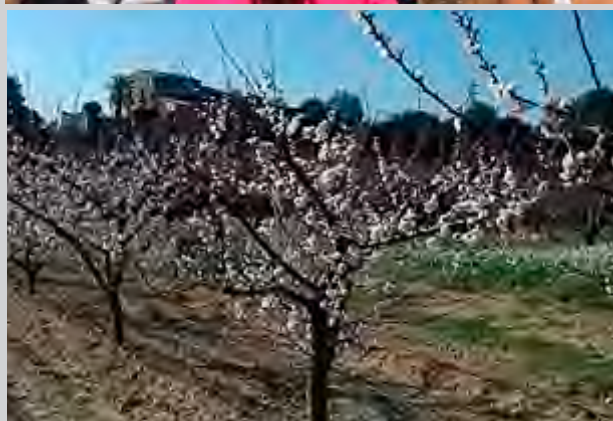
Explotació agrícola dedicada al conreu de la vinya i l'olivera. Fem producció pròpia de vins i oli a partir de vinyes velles de més de 60 anys en producció ecològica i d'oliveres centenàries de la varietat Becaruda, autòctona del Baix Llobregat i el Vallès Occidental, i també en producció ecològica.

/// D'ENRIC ECO

Som una explotació ecològica certificada d'horta en general (tomàquets, fresons, cols, coliflors, cebes, apís, cogombres, carabassó...). Estem ubicats a 20 min de Barcelona. Som especialistes en tomàquets i fresons. Distribuïm els nostres productes per tot el Baix Llobregat directament a casa i a petites botigues.

/// TERRA MULLADA: EL JARDÍ DEL EDEN

El Jardí del Eden és una espectacular finca, la segona més gran del Baix Llobregat. Coronada per la masia Can Bros, que va donar nom a tota la contornada, està limitada per canals d'aigua i el riu Llobregat, la qual cosa fa que ens visitin tota mena d'animals, des de guineus fins a bernats pescaires. La finca està dedicada a 15 ha de fruita dolça i 1 ha d'horta.

On puc menjar?

/// MARIMORENA

Ronda Sant Ramón, 151
08830 Sant Boi de Llobregat
Telèfon: 936306606
Correu electrònic: reservas@marimorena.es
Web: <http://marimorena.es>

/// RESTAURANT CAL PUPINET

Carrer Santa Rita, 4
08755 Castellbisbal
Telèfon: 937720209
Correu electrònic: info@restaurantcalpupinet.com
Web: <http://www.restaurantcalpupinet.com>

Activitats complementàries

/// DISFRUTA COLLSEROLA

Entrar en contacte amb el món del cavall, especialment per als més joves. Explicació de les seves característiques, cura, alimentació i maneig.

/// POSTA DE SOL ENTRE VINYES

Degustació dels Vins Clot dels Oms enmig de les vinyes tot veient la posta de sol en un marc meravellós i també visita guiada al celler i a la masia de 1800.

El Llobregat, molt més que un mitjà de comunicació

La publicació comarcal ha realitzat una quinzena d'acords en els últims tres anys, entre ells, amb La Vanguardia, La Xarxa o ETV

El Llobregat té previst potenciar el seu diari digital (www.elllobregat.com) amb una plataforma de continguts exclusius

Imanol Crespo

La celebració dels Premis El Llobregat marca el principi i final de la nostra temporada com a mitja de comunicació, coincidint amb el nostre aniversari. I ja són onze. És, doncs, bon moment per fer una pausa, mirar enrere i fer balanç del darrer any com a publicació. Un any que ha estat marcat per nous acords i noves propostes que ha reforçat la posició de El Llobregat al territori no només com a mitjà, sinó també com a node mediàtic.

Enmig del tsunami informatiu que colpeja les nostres societats, és paradoxalment més difícil trobar la qualitat que ens permeti sobreviure al corrent amb un punt de vista analític, crític i participatiu. I no només pel que fa l'actualitat nacional; sinó ja des del món local. Sense perdre, en cap cas, aquest horitzó que aposta pel periodisme de proximitat –línia que dóna sentit a aquesta publicació–, és avui dia imprescindible aportar valor afegit amb moltes altres iniciatives i, fer-ho, si cal, acompanyats.

En xarxa

El Llobregat ha tancat, en els darrers tres anys, més d'una quinzena d'acords de tot tipus i amb actors ben diversos:

El Llobregat, Espai Cardioprotegit

La redacció de El Llobregat, ubicada al carrer Raurich, número 62, de Sant Boi, és des de novembre un Espai Cardioprotegit per un Desfibril·lador Extern Automàtic (DEA) amb tots els accessoris i la formació necessària per socórrer a una persona amb parada cardiorrespiratòria.

A partir d'un acord amb l'empresa santboiana CardioPAS. Gestión de Espacios Cardioprotégidos, El Llobregat vol oferir aquest servei a la zona, però, també, servir d'exemple per convidar a altres companyies i institucions, públiques i privades, a donar aquest pas que pot salvar indubtablement vides.

Fruit d'aquest contacte, CardioPAS ha passat a ser empresa distribuïdora de El Llobregat.

altres mitjans de comunicació, entitats amb les que compartim missatges i esperits o com a punts de distribució. Tot començant amb un primer acord -ampli- amb BCN Content Factory, agència de continguts amb la que compartim sinèrgies i projectes vinculats amb el Baix Llobregat i L'Hospitalet.

Amb una aposta ferma pel món digital, El Llobregat ha volgut sempre complementar els seus continguts territorials amb altres més específics de la mà de mitjans digitals de qualitat com són 'No Solo Cine', 'De Cine 21', 'Belleza Activa', 'MotorPoint' o, recentment, 'Lou Lou López', per abordar continguts gastronòmics. Ells van ser la llavor d'aquella xarxa de col·laboració que pivota al voltant de El Llobregat.

De la mateixa manera, la publicació comarcal va tancar un acord de distribució amb l'empresa Caprabo, per la seva aposta pels productes de proximitat. Aquesta col·laboració ens permet estar, mensualment, a cadascun dels establiments de la cadena al territori. En total, més de cinquanta.

A més de Caprabo i el servei retractilat, que envia quasi dos mil exemplars a direccions específiques, la distribució s'ha vist notablement millorada amb el recent acord amb La Vanguardia (Grupo Godó), diari català de referència a Catalunya. Des del mes de setembre, El Llobregat es distribueix encartat el primer divendres de cada mes a tots els diaris de La Vanguardia, tant a punts de venda del Baix Llobregat i L'Hospitalet com pels subscriptors del territori.

Sens dubte, l'acord amb La Vanguardia marca un salt qualitatiu de la publicació, just després de ser premiats per l'Associació d'Editors Espanyols de Publicacions Periòdiques (AEEPP) com a millor publicació gratuïta de l'any 2015. Però no ha estat l'únic. Ja a l'any 2017, El Llobregat ha tancat un conveni de col·laboració amb La Xarxa per avançar i compartir continguts esportius, a més de la possibilitat de retransmetre esdeveniments esportius per 'streaming'. De la mateixa manera, El Llobregat i Esplugues TV compartiran, pròximament, continguts audiovisuals d'ETV al diari digital www.elllobregat.com, sumant forces els dos mitjans comarcals de referència al territori.

Som premsa escrita, però ens agrada, també, la televisió, la ràdio i, en general, el món audiovisual. De fet, aquest any hauran pogut comprovar una major presència de vídeos informatius propis, produïts per BCN Content Factory. En aquest sentit, cal afegir la nova secció radiofònica del periodista hospitalent Manolo Garrido 'Trozos

de Vida, Trozos de Radio'. Tot en benefici dels nostres lectors, que tenen més continguts, millors i més a prop.

Aportar valor afegit

El Llobregat és més que un mitjà de comunicació i la gala dels nostres premis –convertida en una festa del territori– és una mostra. La capçalera predomina –a més del vincle amb l'actualitat que aporta el seu diari digital (www.ellobregat.com) i de l'aposta pel reporterisme i els continguts en profunditat de la publicació impresa mensual– per la realització d'iniciatives i organització d'esdeveniments que van més enllà de la rutina informativa.

A nivell de producte, El Llobregat i BCN Content Factory han publicat un primer anuari prospectiu de l'any 2017; ja treballen en una guia estiuenca per fer turisme sense la necessitat de sortir de la comarca; vam col·laborar en l'edició del llibre 'Qui és Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet', així com en els seus debats temàtics; i, ara, edita, estrictament, el seu primer llibre propi. Es tracta de 'Converses: Entrevistes polítiques de El Llobregat (2015-2017)', que ja està disponible a Amazon tant en una versió online com impresa. Són, en total, una trentena d'entrevistes polítiques realitzades en els darrers dos anys i que inclou l'exitosa secció 'Què va ser de...'. Carles Puigdemont, Oriol Junqueras, Joan Saura, José Montilla, Miguel Ángel Escobar, Celestino Corbacho, Núria Marín, Joan Tardà, José Zaragoza, Antoni Pérez, África Lorente, Antònia Castellana... Un llibre que ens fa especial il·lusió, donat que és un mirall de la feina feta en aquest període.

D'altra banda, El Llobregat ha col·laborat activament amb el Cercle d'Infraestructures, oferint la seva difusió pels debats realitzats al territori. Ja en portem mitja dotzena i s'ha convertit en un espai de referència en un tema clau com són les infraestructures.

En aquest sentit, la capçalera va organitzar la conferència 'Marc legal de la publicitat institucional', que va comptar com a ponents amb Arsenio Escolar, director de '20 Minutos'; Lourdes Parramón, cap de Relacions Institucionals de l'Oficina Antifrau de Catalunya; i Xavier Pérez Llorca, editor i president del Consell Editorial de El Llobregat.

Futur

Incorformistes i curiosos per naturalesa –coses d'aquesta professió–, El Llobregat mira el futur d'aquesta temporada amb nous reptes i propostes a explorar decididament. Entre les més destacades, enmig de la transició que experimenta el sector, El Llobregat té previst potenciar el seu digital, www.ellobregat.com amb una plataforma de continguts exclusius i, per tant, de pagament.

Aquesta proposta aniria de la mà d'amplis reportatges monogràfics resultat d'un major treball d'investigació. ■■■

PER ORDRE: EL LLOBREGAT I LA VANGUARDIA VAN TANCAR L'ACORD DE DISTRIBUCIÓ AL SETEMBRE DE 2016; IMATGE DE LA SEGONA EDICIÓ DELS PREMIS EL LLOBREGAT; CONFERÈNCIA 'MARC LEGAL DE LA PUBLICITAT INSTITUCIONAL'

El Prat. el meu llocalmon

Subscriu-te al nou canal de Telegram @ajelprat

L'Ajuntament ha obert un nou canal digital de comunicació amb informació actual i útil per a la ciutadania. Telegram és una aplicació de missatgeria instantània i gratuïta.

Si t'hi vols subscriure ho pots fer de dues maneres: descarrega't l'aplicació al mòbil i segueix l'àlies @ajelprat o bé accedeix-hi a través de <https://telegram.me/ajelprat>

Al Prat, fem xarxa!

elprat.cat/digital

Ajuntament del Prat de Llobregat

Ignasi Riera, regidor de cultura a Cornellà durant 15 anys i diputat al Parlament en dues legislatures

Riera: “Si Colau vol que Barcelona guanyi espai, que no sigui robant-lo al Baix Llobregat”

“Sempre he estat una persona de barri. Viure 34 anys a Cornellà em va canviar molt la vida”

“Hem tingut la desgràcia de tenir uns dirigents absolutament funestos, des dels Ribó, els Saura, els Guillot i tota aquesta gentussa”

Ignasi Riera va néixer al barri de Vallcarca de Barcelona al 1940 al si d'una família benestant. Al 1969 abandonà el seminari i es traslladà a Cornellà poc mesos després que a Espanya s'hagués decretat l'Estat d'excepció que encara endurí més la repressió del franquisme. Al barri de Sant Ildefons inicià el seu compromís polític i social que ja no va abandonar en les diferents vessants de la seva trajectòria: com a prolífic escriptor, conferenciant, tertulià infatigable, regidor de cultura durant 15 anys a l'Ajuntament de Cornellà o a diputat al Parlament en dues legislatures d'Iniciativa per Catalunya. Viu a Madrid des del 2003, tot i que en aquest temps no ha deixat de visitar Cornellà, on hi viuen les seves filles, la seva néta i on segueixi conservant “un estudi amb milers de llibres”.

Pere Ríos

El Nani, que es com tothom el coneix, demana uns minuts d'espera que li permetran acabar un article abans d'iniciar l'entrevista telefònica amb EL LLOBREGAT. Un dels milers que ha escrit a la seva vida en tot tipus de publicacions, a banda d'una trentena de llibres de poesia, assaig, novel·les, narrativa o biografies, com les de Jordi Pujol o l'escriptor Joan Oliver, el seu oncle.

Una de les seves obres més conegudes, El rellotge del punt d'Esplugues, obtingué el 1984 el premi Ramon Llull i relata les cites clandestines d'alguns antifranquistes en un punt molt concret de la carretera N-340, on en un pam de terreny es creuen els termes municipals d'Esplugues, Cornellà, L'Hospitalet i Barcelona, on acaba la carretera de Collblanc i comen-

ça el carrer Laureà Miró. El rellotge que inspirà aquella novel·la encara segueix al lloc i una placa recorda el premi literari d'en Riera.

“De tota la seva dilatada trajectòria, amb què es queda?” És aquesta una pregunta que s'ha formulat a tots els entrevistats en aquesta secció i la gran majoria han coincidit que el millor record que conserven són els càrrecs que van ocupar a l'administració local. En el cas de l'Ignasi Riera no és així, però coincideix en remarcar la proximitat

RIERA VA SER DIPUTAT AL PARLAMENT DUES LEGISLATURES | ARXIU CCOO

amb la gent. “El que més m'influeix és que m'agraden molt els barris i els bars de barris”, diu.

Oda al barri

“Sempre he estat una persona de barri”, explica. A Vallcarca, on va viure; a La Bordeta, on treballà; després donant classes al Clot i més tard a Sant Ildefons i el Padró, a Cornellà. Des de

fa 14 anys segueix sent un home del barri madrileny, d'Arganzuela, on es manté molt actiu a l'associació de veïns contra una operació urbanística amb motiu del trasllat del camp de l'Atlètic de Madrid.

La seva arribada a la capital es va començar a forjar uns quants anys abans. “El 1993 vaig conèixer una persona en un viatge al Sàhara. Ella volia venir a Barcelona però com que era filla única vaig decidir que seria jo qui anés a Madrid”, explica. “En aquell viatge vam portar 93 vehicles preparats per anar pel desert i jo anava en un bus que abans havia fet el trajecte de Cornellà a Barcelona i que haviem adequat. Dins d'aquest bus van acabar venint un grup de quatre infermeres de l'hospital 12 d'octubre de Madrid”, una

de les quals és ara la seva companya.

Identitat de barri, sentiment comarcal i política cultural. Tres idees fonamentals en el seu pensament. Diu que el primer que va fer en arribar a Cornellà des de la part alta de Barcelona va ser anar a la biblioteca i “demander la revista El pensamiento, que editava la parròquia de Santa Maria i llegir-la de dalt a baix”. També col·laborà activament en la creació del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. “El més important, i això ho aplico també a la cultura, és lluitar contra l'autoodi que vaig notar que hi havia al Baix Llobregat i a Cornellà, en el sentit de dir que nosaltres som la torna d'allò que és Barcelona”.

No robar al Baix

Ara aflora ja la seva vena comarcalista. “No sóc antibarceloní, però sempre he lluitat a favor del reconeixement. Una editorial em va demanar abans dels Jocs Olímpic que escrigués un llibre sobre Barcelona i vaig veure que s'havien publicat més d'una cinquantena, però cap d'ells parlava de l'entorn barceloní. Vaig entendre que el millor que podien fer és que si havien tingut la sort o la desgràcia d'anar a viure a Cornellà o al Baix Llobregat era reivindicar l'autonomia d'aquest espai”.

Per això té clar que la

gran ciutat no pot menystenir els municipis del voltant pensant només en el seu interès. “Alguna vegada que he parlat amb l'Ada Colau li he dit que no s'equivoqui en absolut. Si vol fer que Barcelona guanyi espai, que mai sigui robant-lo al Baix Llobregat, sinó amb un pacte molt ampli, perquè qui roba després serà robat”.

“Dirigents funestos”

Militant del PSUC de primera fornada, Riera no es mossega la llengua a l'hora de referir-se a l'evolució viscuda per l'històric partit. “Hem tingut la desgràcia de tenir uns dirigents absolutament funestos, des dels Ribó, els Saura, els Guillot i tota aquesta gentussa que no van entendre res de res i van fer molt de mal. Encara ens tornem trobant alguns companys del Parlament de l'època i tots tenim la sensació que de tantes Mayols i tanta història es trencava la possibilitat de fer política de veritat”.

Ell assegura que es segueix considerant del PSUC, “i ara més que mai des que sóc a Madrid”. “Em sento molt del PSUC perquè em sento molt de l'Assemblea de Catalunya”, en referència a l'òrgan unitari més potent que va actuar a Catalunya contra el franquisme. “El PSUC no ha desaparegut mentre quedem deu justos, com deia l'Evangeli, i com que deu justos els tinc comptats, continuem sent

El més important és
lluitar contra l'autoodi
que vaig notar que
hi havia al
Baix Llobregat i a
Cornellà”

el PSUC”, raona abans de confessar la seva simpatia amb l’objectiu de la independència, però de manera diferent a com s’està fent.

“Jo vull que es pugui plantejar i debatre el tema de l’autodeterminació, però les coses no es fan dient que al setembre faré un referèndum com sigui. Les coses es fan intentant pactar, fent pedagogia i eixamplant les bases. Sense dret a l’autodeterminació no hagués caigut l’apartheid a l’Àfrica del Sud, per exemple. S’ha de ser pro independentista però sense convertir-ho en una cosa d’història col·lectiva”.

“Em sento més proper amb els podemites que no als nacionalistes”, diu el Nani que, com no podia ser d’una altra manera, va anar a moltes assemblees del 15-M a la Puerta del Sol. “Por desgracia como sucede en todos los partidos con los que tengo relación, los dirigentes suelen ser lo peor de cada partido y vosotros sois lo peor”, assegura Riera que li va deixar anar l’altre dia a Pablo Iglesias i els seus. “Han creat un moviment associatiu de l’estil del que nosaltres teníem quan encara no havia mort Franco, amb associacions de veïns i integrant moviments socials. Altra cosa és que la direcció de Podemos tot això ho engega a la merda perquè li agrada fer frases estúpides en lloc de treballar amb les bases”, raona.

Explicar el que importa
De la seva llengua esmolada tampoc surten ben parats els corresponsals de premsa a Madrid dels mitjans de comunicació catalans. “A l’Enric Juliana el vaig portar a la revista Treball i un dia em va dir: “camarada, com és que parles malament dels dirigents del partit a la revista del partit?”

Em sento més proper amb els podemites que no als nacionalistes”

Quin partit és aquest en que un no pot dir el que pensa?, li va respondre l’Ignasi Riera. “Ara en Juliana és la persona més carca del món, però apart d’això, només coneix 14 carrers de Madrid i tan ell com d’altres corresponsals no saben res de res de Madrid”.

El seu raonament és el següent. “Tinc 77 anys, he passat la majoria de la meua vida a Barcelona, però jo no sé què és Barcelona, ni alguns dels seus barris. Si això em passa amb una ciutat d’un milió i mig d’habitants, què no ha de passar amb una ciutat com Madrid, de quatre milions”. La conseqüència de tot plegat és que “escriuen articles dient: “hay una gran preocupación en Madrid por el tema catalán”. Mentida. El que preocupa a Madrid són qüestions com la precarietat laboral o la impossibilitat de pagar un pis”.

Baix Llobregat-Madrid

Què fa ara? “La veritat és que com que tota la vida m’havia dedicat al món editorial o assessories, no vaig notar cap diferència. Em va ajudar molt a arrencar el Manuel Campo Vidal i em vaig dedicar a fer de comisari d’exposicions culturals de barcelonins més coneguts a Madrid que a Barcelona, com Adolfo Marsillach, Manuel Vázquez Montalbán o el Terenci Moix”. També col·laborava en diverses emissores, però amb el pas del temps ho va anar deixant.

Des que està a Madrid ha publicat sis llibres i n’està acabant un altre. “He continuat fent la vida que feia”, diu en Riera, que continua en l’activisme des de diversos fronts. Un d’ells, l’anomenada Plataforma por la Comisión de la Verdad que demana la reparació de les víctimes dels crims del franquisme. També col·labora amb la Asociación por la Memoria Social y Democrática, que va crear el Miguel Núñez, històric dirigent del PSUC i que organitza, entre d’altres activitats, un debat al centre Blanquerna sobre temes de llibertats o col·lectius. També participa com a professor en un seminari de literatura i guerra civil i en un cinefòrum mensual a la Universitat Complutense.

“L’única diferència l’he trobada en positiu i és que d’ençà que sóc jubilat sé que cada mes cobro una quantitat que tots els jubilats considerem insuficient, però sé que és fixe”, explica amb la seva ironia habitual. “M’enyoro de Cornellà a estones. Allà mantinc un estudi amb milers de llibres i tinc les filles i la néta i tota la família i procurem anar de tant en tant”. A més, forma part del patronat d’una fundació de Sant Boi, de l’Ateneu Barcelonès i la Biblioteca de Catalunya i tot això l’obliga a no passar massa temps sense treure un bitllet de viatge. “Em va molt bé poder veure Catalunya amb una certa distància”, conclou. ///

Gaudeix del teu *jardí, balcó o terrassa!*

la 4ª GRATIS
1€ la unitat
Comprant-ne 4,
la unitat surt a 0,75€
En test de Ø 10,5 cm

Clavell de mara *Tagetes patula*

3€95 la unitat
En test de 14 x 14 cm
Jonc *Juncus effusus spiralis**
(Test decoratiu no inclòs)

4€95 la unitat
En test de 2,5 L
Surfinia Duo
Petunia x híbrida 'Surfinia'

Promoció Dia de la mare vàlida fins el 7 de maig

Jardiland a Gavà

C/52, Sur i Gavà, (Pineda), Tel: 93 830 3150
Horari de treball: de 10h a 21h
Llançaments i besties de 10 a 20-30h

www.jardiland.es

Jardiland
CULTURA DEL PLEIUREST

La mitjana d'alcaldeses a Catalunya no supera el 20%; al Baix, representen el 37%

L'ENTITAT VA PRESENTAR L'ESTUDI ESTADÍSTIC AL COL·LEGI DE PERIODISTES

Paritat a política: objectiu 2019

El Baix suma, als seus 30 municipis, dotze alcaldesses i 210 regidores, encara lluny de la igualtat entre dones i homes en política

L'Associació de Dones Periodistes presenta l'evolució de la paritat en política des de l'any 1979 a les últimes eleccions locals

Imanol Crespo

La conclusió després de les eleccions municipals de 2015 és clara: no s'ha aconseguit la paritat entre dones i homes en política local. És, doncs, moment de recordar l'objectiu i l'assignatura pendent de cara als pròxims comicis municipals de 2019. Ho fem, precisament, a meitat de mandat, on els partits comencen a preparar la maquinària per arribar en les millors condicions i on, en molts casos, preparen i renoven els seus lideratges.

Per fer visible que encara hi ha, en aquest sentit, molt de camí per recórrer, l'Associació de Dones Periodistes de Catalunya (ADPC) han presentat l'estudi 'Dones i Homes en els Governos Locals' amb l'evolució de la representativitat de la dona en política des de l'any 1979 al 2015; és a dir, tot el període democràtic. L'estudi mostra com, tot i passar quasi quatre dècades, l'evolució continua sent molt gradual; positiva però lenta. En concret, s'ha passat del 2% al 19% d'alcaldeses i del 4,8% al 35% de regidores.

Una progressió semblant a la que, també, es dona al Baix Llobregat on, tot i estar notablement per sobre de la mitjana catalana, encara no s'ha assolit la paritat en cap de les dues estadístiques. Al Baix Llobregat hi ha, actualment, 12 alcaldesses de 30 municipis, el que representa un 40% de dones front un 60% d'homes alcaldes. Mateixa quota que marca, per cert, la llei d'Igualtat, segurament, massa suau, que busca la paritat amb vint punts percentuals de diferència entre gèneres.

Cal destacar positivament la major presència de dones a alcaldies de grans ciutats com és el cas de Lluïsa Moret,

a Sant Boi. De fet, cinc de les onze alcaldesses baixllobregatines ho són a ciutats amb més de 20.000 habitants (dos d'elles, a ciutats de més de 50.000). Aquesta estadística representa un canvi de tendència generalitzada a Catalunya, on Barcelona, L'Hospitalet, Badalona, Santa Coloma de Gramenet, Girona o Sant Cugat compten amb una alcaldessa. En aquest sentit, el lideratge de les institucions supramunicipals també ha recaigut en una dona: Ada Colau (Barcelona) és la presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, mentre que Mercè Conesa (Sant Cugat del Vallès) és la presidenta de la Diputació de Barcelona. No passa el mateix en els consells comarcals.

Per partits, el PSC és l'agrupació que més alcaldesses té amb quatre de dotze alcaldies (33,3%), seguit d'ICV amb tres de set (42,86%). Aquest lideratge nominal no es manté a nivell percentual, que seria ERC el partit que més aposta per una dona amb un 60% de les seves alcaldies (tres de cinc).

Més regidores que la mitjana catalana

Pel que fa el nombre de regidors, el Baix Llobregat suma un total de 210 dones amb representació municipal front els 327 homes. Aquesta dada significa un 39%, lleugerament per sobre de la mitjana catalana. Tot i que no arriba a la paritat, el Baix Llobregat és la cinquena comarca amb un major nombre de dones de tota Catalunya, només per darrera de Garraf, Maresme, Vallès Occidental i Alta Ribagorça. En relació amb L'Hospitalet, la segona ciutat de Catalunya compta amb una dona a l'alcaldia, la socialista Núria Marín, i suma –amb ella– vuit regidores de 27 (29,63%). **///**

LLUÏSA MORET, SANT BOI

RAQUEL SÁNCHEZ, GAVÀ

CANDELA LÓPEZ, CASTELLDEFELS

PILAR DÍAZ, ESPLUGUES

MAITE AYMERICH, SANT VICENÇ

MERCÈ ESTEVE, BEGUES

EVA MARTÍNEZ, VALLIRANA

PILAR PUIMEDON, OLESA

CARME RALLO, SANT ESTEVE

MONTSERRAT FEBRERO, CORBERA

ASCENSIÓN RATIA, PALLEJA

ANNA MARTÍNEZ, SANTA COLOMA

El Consell Comarcal del Barcelonès, pendiente de sus cuentas

La deuda de las empresas públicas de la administración asciende a más de 60 millones de euros, lo que podría retrasar su disolución

Belver, presidente de la institución, considera que las empresas “son absolutamente solventes” gracias al activo de casi cien millones

Imanol Crespo

La unanimidad con la que el Consell Comarcal del Barcelonès aprobó su disolución no quiere decir que este proceso vaya a ser fácil, ni mucho menos. Comenzando por la inexperiencia de las mismas administraciones que tienen que poner punto y final, por primera vez en Cataluña, a una de ellas, en este caso, de ámbito comarcal. Si encima, la inmolación del Barcelonès se da tras unas supuestas irregularidades que hizo públicas la Sindicatura de Comptes, es obvio que el proceso para enterrar el Consell se va a dar en un terreno de arenas movedizas.

Tal y como hemos explicado en El Llobregat, los grupos municipales de L'Hospitalet celebran, también, por unanimidad su disolución. Surgen las diferencias, en cualquier caso, cuando hablamos del traspaso de competencias, de la demanda de responsabilidades políticas y judiciales en el caso de que se prueben las presuntas irregularidades o, incluso, para ver quien se cuelga el tanto de haber conseguido bajar la persiana de la administración. Aun así, ninguno de estos debates va a ser tan decisivo como el del estado de las cuentas del Consell.

La deuda acumulada de Regesa, empresa pública que depende del Consell Comarcal, supera los 60 millones de euros. En concreto, según hemos podido saber, el pasivo cerró en 2016 con 61 millones de euros, lo que podría ser una piedra en el proceso para la disolución del ente.

No lo creé así el actual presidente de la administración, Francesc Josep Belver, primer teniente de alcalde de L'Hospitalet, que califica de “absolutamente solvente” la situación de las empresas. “Como la empresa está relacionada con el sector inmobiliario y la promoción de vivienda, lógicamente, tiene un nivel de endeudamiento, pero que es soportable por sus cuentas, pero, además, sobradamente soportable por

FRANCESC J. BELVER, PRESIDENTE DEL BARCELONÈS, SE MUESTRA TRANQUILLO POR LOS ACTIVOS DE LA ADMINISTRACIÓN, DE CASI 100 MILLONES | I. C.

sus activos”, explica Belver a El Llobregat. Este activo, según fuentes oficiales del Consell, es de 96 millones de euros, al cierre de 2016. “El problema sería si los activos fueran inferiores a los pasivos. Hay bienes y hay patrimonio. Lo que está claro es que a nadie se le va a colocar un muerto; todo lo contrario”. En este sentido, Belver considera que la empresa no es una “mercantil propiamente, sino que es del ámbito público” y, por tanto, será necesario llegar a un acuerdo con las administraciones públicas, “nuestros clientes referentes”.

Antes, igualmente, el Parlament de Catalunya tiene que iniciar el proceso legislador, una ley para iniciar el procedi-

miento y marcar los parámetros, algo que, según dice Belver, “esperamos que se pueda hacer lo más rápido posible”.

En este sentido, próximamente se constituirá una comisión con todos los actores implicados para llevar a cabo este proceso.

El marido de Marín, vinculado a Regesa

Por otro lado, según publicó en exclusiva Economía Digital, con palabras del concejal d'ERC por Barcelona, Jordi Coronas, Belver habría intentado que los municipios del Consell contrataran obras a la empresa pública lo que derivó en la advertencia de la Sindicatura de Comptes, que avisaba de que los procesos tenían que pasar por contrato público, punto en el que no está conforme el presidente comarcal: “Los cinco ayuntamientos, hace ya muchos años, tomaron un acuerdo en sus plenos municipales en el que calificaban a Regesa como un instrumento propio. Y Regesa, en sus Estatutos, así está recogido. Es un instrumento propio del Consell Comarcal y de sus municipios, con lo cual, evidentemente, no tiene que salir a licitación”.

Al gobierno local de L'Hospitalet, miembro del Consell Comarcal del Barcelonès, entidad que preside a través de su primer teniente de alcalde, se le suma ahora una nueva conexión. Se trata de la figura de José Luis Hernández, coordinador general de Regesa Aparcaments, una de las filiales de Regesa, que es a la vez marido de la alcaldesa de la ciudad, Núria Marín. “José Luis Hernández es coordinador de la empresa desde antes de que Núria Marín fuera alcaldesa de L'Hospitalet y mucho antes de que yo fuera presidente del Consell Comarcal. Su trayectoria profesional, yo la valoro muy positivamente. A partir de ahí, lo que se busca es otra cosa...”. Según hemos podido comprobar, el último nombramiento que aparece en relación con José Luis Hernández es del 21 de enero de 2014, día en el que se le inscribe en el Registro Mercantil como apoderado Solidario de la sociedad. //

Tienes un libro... y lo quieres editar
 Publícalo a través de micromecenazgo
 sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses
 y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com
 la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

Adéu, Carme

ACTE DE COMIAT AL SALÓ DE PLENS DE L'AJUNTAMENT D'ESPLUGUES, AMB LES CENDRES DE CARME CHACÓN | I. C.

Esplugues fa Filla Predilecta, a títol pòstum, a la política socialista, morta sobtadament d'un atac de cor

Chacón, que patia una cardiopatia des de petita, va ser la primera dona en ocupar el Ministeri de Defensa

Imanol Crespo

Era diumenge, 9 d'abril, al vespre, en aquell moment en el que fins i tot la foscor atura l'actualitat, quan, de sobte, el món de la política va quedar en xoc. L'espluguenca Carme Chacón havia mort, amb 46 anys, al seu domicili a Madrid. El seu cor va dir prou de la malaltia congènita que patia des de petita –reconeguda a l'any 2011–, cardiopatia, però, que no li va impedir res. Ni arribar al màxim nivell de la seva vocació política ni ser mare, tot a contracorrent i desobeint, segurament, el que li aconsellaven els metges: “una vida tranquil·la”.

Chacón va iniciar la seva trajectòria política com a regidora a la seva ciutat natal, Esplugues, a l'any 1999, amb només 28 anys. Va ser, tot i la seva joventut, prime-

CUES A LES PORTES DE L'AJUNTAMENT PER DIR L'ÚLTIM ADÉU A LA JA FILLA PREDILECTA, A TÍTOL PÒSTUM, DE LA CIUTAT | I. C.

ra tinenta d'alcaldia responsable de les àrees de Serveis Econòmics, Recursos Humans i Seguretat Ciutadana, càr-

rec que compartia amb la seva feina de professora de Dret Constitucional a la Universitat de Girona. En el següent mandat, Chacón ja va donar el salt a la política nacional com a vicepresidència del Congrés de Diputats, responsabilitat que va compartir amb la seva tasca a Esplugues com a regidora. Era, es veu, la seva manera d'entendre una vida tranquil·la.

Però encara quedava més. De la mà de Zapatero, Chacón va ser ministra d'Habitatge i, a la segona legislatura del president socialista, titular de la cartera de Defensa, sent així la primera dona en ocupar aquesta responsabilitat. A les darreres eleccions del 20 de desembre, l'espluguenca va ser la cap de llista del PSC per Barcelona, posició que no va repetir pel 26 de juny.

Sigui com sigui, la seva figura tenia un pes indubtable en el PSC i en el PSOE, i així s'ha demostrat en el comiat que el partit i, especialment, la seva ciutat l'ha mostrat en aquestes setmanes. Esplugues va decretar tres dies de dol amb les banderes a mitja asta i va organitzar un homenatge al Saló de Plens del consistori, on centenar de militants, dirigents i veïns van acudir de manera massiva per dir l'últim adéu davant les cendres de Chacón.

El comiat va tenir la seva continuació amb un acte transversal a nivell de partit, a la Fira de Montjuïc, on els socialistes van deixar enrere totes les diferències del passat i del present. “Quan discutíem jo li preguntava: n'estàs segura Carme? Quan ella em deia que sí, jo li responia: aleshores t'acompanyo”, deia José Zaragoza, un dels més afectats per la seva mort. “Vull recordar els 46 anys que va guanyar a la vida”, va destacar l'ex president José Luis Rodríguez Zapatero. “Gràcies a tu hem sentit orgull de feminista, orgull de socialista, orgull de parlamentària i orgull de ministra”, va exclamar l'ex vicepresidenta socialista María Teresa Fernández de la Vega. “La Carme ens ha deixat tantes coses, però avui vull destacar el seu somriure”, va dir, emotiu, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta.

El seu somriure, precisament, destacava al Saló de Plens d'Esplugues amb una gran imatge en blanc i negre que reflectia la tristor del moment en el dia del seu homenatge. Allà, a la seva ciutat natal, i en aquest mateix espai, l'Ajuntament ha fet entrega, recentment, a la seva família, del reconeixement com a Filla Predilecta d'Esplugues, a títol pòstum. Serà el penúltim homenatge a la seva figura i a la seva feina per la ciutat; l'últim serà el seu record. **///**

Despacho especializado en derecho de familia

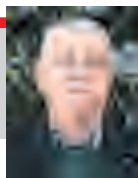
Rambla Rafael Casanova 74
Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com
Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

Lluís Mª Estruch

COL-LABORADOR

Aviso para 'Komsomoles'

Cuando ya algunos partidos prescinden de sus secciones juveniles, unas simples escaleras de promoción y correas de transmisión leninista sin aportes originales; llega a nuestra comarca el sentido homenaje a Carmen Chacón que se inició a sus 16 años en la Juventud socialista y de ahí a edil, diputada y ministra; también fue candidata a secretaria general en dos ocasiones, sin el suficiente consenso del aparato partidario. Mientras tanto en un lapso de tiempo adecuado, acabó Derecho, con estancias académicas en el extranjero y dio clases en Girona.

En estos días, las elegías y elogios han predominado sobre los desaciertos y errores, pero el aspecto más inédito es que a diferencia de muchos "trepas" de la política profesional, cuidó su formación y no creyó que esta dedicación fuera "eterna". Tal vez por sus problemas de salud, apretó en sus autoexigencias personales, haciendo buena la máxima de "vivir intensamente" pero por su ambiente familiar de meritocratas, su madre abogada y su padre aparejador, tuvo muy en cuenta que su momento podía acabar y se aseguró una posible salida profesional.

Pensemos simplemente en nuestra comarca, en cuantos concejales, alcaldes e incluso diputados autonómicos, presumen o disimulan su falta de conocimientos y estudios de diversas maneras en sus currículos: se trasluce en ellos la voluntad de "eternizarse" en los cargos como sea y empalmar elecciones hasta su jubilación.

Dos generaciones en democracia nos han señalado a los logreros de la política, muchos de los cuales han naufragado en la corrupción. Es por ello que el pensar en el día después de la política sea un salvaconducto para el reingreso a la normalidad ciudadana.

En el caso de Chacón se da la circunstancia de su dolencia cardíaca, que no la arredró por el apoyo familiar y su talante personal. Sin embargo, gente con dificultades de salud existen cada vez más en la política: Echenique, Bonvehí, Schaeuble, Roosevelt, Kennedy, Luis Moreno del Ecuador... El mérito está en que hagan olvidar su condición doliente.

Carmen Chacón se casó, fue madre, dio clases en Miami y hace un año entró en un prestigioso bufete de Madrid, poniendo aún más distancia a su anterior vocación política. Creo que es un buen ejemplo para muchos "Komsomoles" de la política nacional y catalana que aspiran a vivir de su astucia, de su "labia" y su particular teatrillo.

Porque Chacón, a diferencia de Rufián y otros, tanto en Cataluña como en el País Vasco, no renunció nunca a sus orígenes almerienses y aragoneses, fundidos en el crisol catalán, tan potente y variado que no necesita de ninguna barrera, aduana o fielato para cobrar la tasa de catalanidad. Otro detalle para tantos "Komsomoles" oportunistas: el Partido Comunista Ruso disolvió su sección juvenil "Komsomol" en 1991 tras un golpe de estado. Ya no le servía. ■■■

Apuntes desde el subsuelo

Antonio Fornés

DOCTOR EN FILOSOFÍA Y ESCRITOR. SU ÚLTIMO LIBRO ES 'CREO, AUNQUE SEA ABSURDO, O QUIZÁ POR ESO' (DIÉRESIS)

El único destino posible

EL PSC COMARCAL PRESENTÓ EN LA SEDE DE UGT LA PLATAFORMA

eo, con cierta melancolía pero sin sorpresa, que el PSC de nuestra querida comarca del Baix Llobregat presenta una plataforma a favor de las aspiraciones de Pedro Sánchez a la secretaría general del PSOE, y curiosamente, me viene a la cabeza una célebre carta del gran escritor francés Flaubert en la que, refiriéndose a la muerte de su amigo y también famoso escritor Théophile Gautier, escribió: "Murió de asco por la vida moderna, infectado por la modernidad y sus acontecimientos políticos." Si el bueno de Flaubert contemplase el panorama del PSC del Baix, no sé yo qué barbaridad exclamaría.

Pues el socialismo de la comarca ha decidido sumergirse en la peor y más irracional de las modernidades, la del vacío ideológico, el maniqueísmo y la total falta de perspectiva al apoyar a un candidato que representa todo aquello de lo que el PSC, y el socialismo en general, debería huir. No se equivoquen, no siento mucho mayor afecto intelectual por Patxi López o Susana Díaz, pero es que lo de don Pedro es para nota...

La primera vez que se presentó como candidato a la presidencia del gobierno y tras un denodado y "voluntarismo" esfuerzo por hacerlo todo mal, consiguió los que entonces supusieron los peores resultados electorales del PSOE, pero, queridos lectores, ¿creen que esto le hizo dudar, o incluso plantearse la posibilidad de abandonar? ¡Por supuesto que no! En el fondo él se sabía capaz de hacerlo aún mucho peor, y lo demostró sin pudor ni dolor de conciencia en las segundas elecciones a las que se presentó. Pero claro, esto para nuestro gran Pedro sólo fueron menudencias sin importancia, así que decidió, con su inverosímil lógica, aferrarse al cargo, provocando una de las situaciones más bochornosas de la centenaria historia del partido.

Pero Sánchez es como aquel mítico Alcoyano de nuestra niñez, que a pesar de ir perdiendo diez a cero, pedía que

el partido tuviera prórroga, e impasible el ademán, nuestro fornido líder se presenta a las primarias socialistas para volver a ser secretario general sin rastro de vergüenza torera ni capacidad de autocritica alguna. Al fin y al cabo debe pensar que aún le quedan al PSOE muchos diputados que perder... Además el candidato se adorna, y quizá para adular al presuntamente entregado voto de los militantes del Baix, vuelve con la cantinela de que Cataluña es una nación y que España es una nación de naciones. Qué quieren que les diga, a mí este sonsonete me recuerda irremediabilmente aquella consigna de vetusto tufo franquista que afirmaba que España era "crisol de razas y culturas". Pero ya se sabe, cuando los "modernos" se ponen a inventar, casi siempre encuentran sus referencias en lo viejo y rancio.

Desde luego, últimamente, parece que los dirigentes del PSC no acaban de centrarse. Así, en el acto de presentación de esta plataforma pro Pedro Sánchez, Nuria Parlon, alcaldesa de Santa Coloma de Gramanet, afirmó que el candidato in pectore había tenido la "firmeza de defender sus convicciones frente a una abstención pasiva que dio el gobierno al Partido Popular." Vaya, pues si la convicción política de Sánchez es su "profunda" tesis de que "no es no", desde luego no sé para qué me he pasado tantos años estudiando filosofía política, visto así creo que el doctorado habría que reducirlo a una tarde lectiva y a través de twitter claro.

El filósofo Carl Schmitt afirmó que la política es el único destino. Quizá estuviera en lo cierto, pero en el caso de Pedro Sánchez su único destino debería ser el de la renuncia, y el olvido político. Por ello los socialistas de nuestra comarca, con Antoni Poveda, su primer secretario, a la cabeza, deberían reflexionar sobre sus actos y decisiones, pues están poniendo en peligro la subsistencia misma del PSC, y eso sería una lamentable pérdida para quienes anhelamos un progresismo civilizado, integrador y consecuente. ■■■

Joana Vicente De Bobes, la segona beguetana en anar a l'Antàrtida

12.848 quilòmetres: Begues – Antàrtida

Joana Vicente De Bobes ha estat, amb el projecte 'Distantcom', la segona beguetana coneguda en anar a l'Antàrtida

La Doctora en Ciències de Mar ha estat quasi dos mesos realitzant immersions a la zona volcànica de l'Illa Decepció

Imanol Crespo

12848

Aquests són els quilòmetres de distància que hi ha entre l'Antàrtida (Illa Decepció) i el municipi baixllobregatí de Begues, vila d'on és la protagonista d'aquest reportatge. Joana Vicente De Bobes, Doctora en Ciències de Mar, de 32 anys, ha estat la segona beguetana coneguda en anar al continent meridional, només després del catedràtic de la Universitat de Barcelona Miquel Canals.

Escenari volcànic

En concret, De Bobes ha estat quasi dos mesos (del 20 de gener al 6 de març) a la Base Antàrtica Espanyola Gabriel de Castilla, que el Govern de l'Estat té a l'Illa Decepció, un escenari volcànic excepcional: "És un volcà que va col·lapsar i que va deixar una illa en forma de 'u'. Es busseja en el cràter principal, que és actiu i es veuen fumaro-

les. De fet, l'aigua està més calenta que altres zones de l'Antàrtida", explica la investigadora a la redacció de El Llobregat. I encara sort. Perquè l'aigua està a només dos graus: "Abans d'anar, vam sortir al Mediterrani amb molt mala mar, amb el fons tèrbol, per provar i tenir les sensacions d'allà i, sobretot, estar tranquils. Tot excepte la temperatura, que

no et pots fer ni a la idea".

La beguetana ha estat la setena membre d'un grup d'ecologia química marina de la UB que, liderat per Conxita Àvila, porta anys investigant a l'Antàrtida amb el projecte 'Distantcom'. De fet, es tracta de l'únic grup d'investigació espanyol que busseja al continent. "Estudiem els invertebrats bentònics; és a

BEGUES JA TÉ EL SEU CARTELL PROPI A L'ANTÀRTIDA

JOANA VICENTE AL VAIXELL OCEANOGRÀFIC BIOHESPERDIES DE L'ARMADA

**Agencia
Publicitaria
El Llobregat**

Diseñamos sus campañas publicitarias
Asesoramiento técnico por expertos en marketing,
inserciones publicitarias en prensa local y comarcal,
diseño de publicidad, encartes...

publicidad@elllobregat.com - 671 54 09 21

EL GRUP VA ESTAR A L'ILLA VOLCÀNICA ANOMENADA DECEPCIÓ

dir, els que es desplacen pel fons marí", diu. Fonamentalment són eriçons, estrelles de mar i ofiures donat que la zona és coberta pel conegut piroclast o sorra volcànica.

L'equip ha agafat mostres i cultius de tots els invertebrats, algues o sediments; s'ha estudiat la distribució de les algues a la zona i espècies en reproducció entre elles; s'ha analitzat com reaccionen invertebrats colonials microscòpics (Briozous) a la zona per veure com pot ser l'afectació del canvi climàtic (la Illa Decepció, per la seva naturalesa volcànica, compta amb uns graus superiors a l'habitual); s'han identificat espècies noves; i, entre altres funcions, s'han analitzat molècules químiques secundàries, desenvolupades com a eines

de defensa, i que poden tenir aplicacions farmacològiques per realitzar, per exemple, antibacterians; a més d'altres tipus de finalitats com crear materials més aïllants.

I tot té un preu, en aquest cas, el fred. Equipats amb tratge sec fins al coll, doble caputxa de neoprè al cap i tèrmiques que, fins i tot, eren capaces de regular la temperatura, no és fàcil fugir del fred antàrtic: "Estava molt espantada amb el contacte directe de la cara amb l'aigua. Pensava que m'hauria de posar vaselina per aïllar, però, curiosament, és una de les parts que no sentís tant el fred. A les mans, en canvi, tot i arribar l'aire calent de la màniga, arriba un moment que perds la sensibilitat". Una sensibilitat que encara és més dolorosa quan torna,

segons explica la investigadora recordant les fortes punxades a la mà un dels dies. Per estar, precisament, al 100%, tot l'equip va haver de passar per unes exigents proves mèdiques del Comitè Polar, que es van realitzar a un hospital militar de Madrid.

De fet, l'estada a la Decepció es dona a la Base Antàrtica Espanyola de Gabriel de Castilla, gestionada per l'Exèrcit de Terra: "És com un Gran Germà", diu De Bobes que no es va donar compta de on estava fins que no va deixar de veure pingüins a la tornada: "Porto molts anys fent experiències curioses pel món i, tot i que no ha estat la vegada que més desconnectada he estat—sí geogràficament—, el meu cap ha fet un canvi de xip automàtic per conivir i estar bé. Allà tot s'igualava. És com una gran família. He desconnectat moltíssim; potser massa. Tant que he tornat i encara sembla que no hi sigui".

Apostar per la recerca

Aquesta democràcia obligada per conivir a la base amb militars no arriba als salaris dels investigadors: "La recuperació no està arribant a la recerca. Hi ha una gran diferència entre els militars, que cobren un extra interessant segons el rang, i la majoria de científics. Alguns, fins i tot, no només no van cobrar res, sinó que es van haver de pagar el viatge. De vegades, en recerca, els recursos econòmics només donen per materials tangibles; però la investigació l'ha de fer algú", critica la beguetana.

Tot i la situació, lamentablement generalitzada del sector, Joana Vicente es queda amb el fet d'haver complert un somni.

Ara, queda el següent i encara, per ella, més important: l'Àrtic. ■

Khristian Giménez

REGIDOR I PORTAVEU DE LA CUP-POBLE ACTIU A L'HOSPITALET

CCB, netejar abans de tancar

El Resulta complicat resumir amb unes línies, el cúmul d'irregularitats que la Sindicatura de Comptes ha reflectit al seu informe sobre la gestió del Consell Comarcal del Barcelonès (CCB). Des d'un deute de 65 milions de la seva empresa pública Regesa, fins als sospitosos tràmits i adjudicacions d'obres, passant per les anomalies a la gestió de convenis i personal.

Un informe que ha arribat a l'Oficina Anti-frau, a través de la denúncia que vam presentar les candidatures Poble Actiu del propi ens supra-municipal, el passat mes de març. Per aquest, i d'altres motius, no exempts de polèmica ni de processos judicials, el Consell Comarcal del Barcelonès presidit per Francesc Belver, (Tinent d'Alcaldia a l'Hospitalet), encara el seu final. I no s'equivoquin, a la CUP-Poble Actiu ens n'alegrem. Però, també restem expectants i preocupades perquè aquesta dissolució no pot suposar en cap cas, un rentat de cara sense depuració de responsabilitats.

Per tant, abans de fer qualsevol pas, és imprescindible: fer una valoració real dels actius i passius, mitjançant l'encàrrec dels informes ju-

ridics i econòmics necessaris, per tal d'avaluar les diverses opcions existents, per a la dissolució del CCB i especialment pel repartiment d'actius, passius, competències i serveis que actualment gestiona el CCB.

Perquè a més a més, garantir la transparència, el control i fiscalització pública i dels grups polítics, de tot el procés de dissolució i liquidació del CCB i les seves empreses, passa perquè a la comissió tècnica i política per a la dissolució, al Consell d'Alcaldesses, hi tinguin representació tots els grups polítics del Consell Comarcal. Intentar apartar-hi als grups, suposaria un frau democràtic, especialment en l'àmbit del municipalisme.

Tanmateix, davant l'escenari de la seva dissolució, des de les candidatures Poble Actiu al CCB hem proposat eliminar les figures directives actuals del Consell (director, gerent, adjunt, etc.) i sol·licitar a la Generalitat el nomenament d'un interventor/a o administrador/a que exerceixi les funcions executives del CCB, durant el període restant. Per tal d'estalviar-nos, entre d'altres despeses, l'elevadíssim sou del gerent del CCB: 97.000 euros anuals. ■

Alba Bou

TINENT D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

L'aposta municipal per als recursos educatius

Durant les darreres setmanes algunes famílies han passat un calvari: triar escola per als nostres infants. Els que tenim fills sabem que és un moment clau per al desenvolupament dels nostres petits, i per això recorrem tots els centres i fem recerca per triar la millor del nostre entorn, conscients que els nens i nenes hi passen bona part del dia.

En aquest article, però, vull explicar-vos una línia de treball importantíssima, a la qual no sempre hem dedicat prou esforços i recursos: com fer que l'alumnat tingui les mateixes oportunitats d'èxit escolar i de creixement personal, en una etapa de vital importància per a la formació d'una persona? L'educació ha patit les retallades salvatges per part de les dues grans administracions del país, els i les mestres fan mans i mànigues a les aules, i les famílies treballadores assumeixen resignades una mala gestió dels recursos educatius per part dels governs. De debò que no hi podem fer res?

Hem d'entendre que a l'àmbit educatiu hi participa l'escola, la realitat cultural i la comunitat del nostre entorn. Hem d'entendre que els processos educatius es desenvolupen en el temps

lectiu i també després de 2/4 de 5 de la tarda. Només així podrem entendre que cal que pensem atenció a la diversitat de l'alumnat, a la realitat de cadascun d'ells, i a les necessitats que pot tenir per garantir l'èxit en una etapa importantíssima per al seu desenvolupament com a persona.

Per això, l'Ajuntament del Prat ha fet una aposta clara. Recursos. Diners. Hores. Professionals. Destinem 900.000 euros en beques i ajudes perquè les circumstàncies socials, personal i familiars dels alumnes no suposin un accés desigual als recursos educatius. 150.000 euros per a la tarificació social a les escoles bressol i beques per a estudis superiors. Projectes de suport individualitzat a escoles i instituts. Projectes d'aprenentatge i servei, per tal que el coneixement i aprenentatges dels alumnes reverteixi en accions per a la comunitat on viu.

Milers d'infants i famílies es beneficien d'una política educativa que vol garantir que, a l'escola, tots som iguals. Perquè només així, amb una bona base de formació i desenvolupament, els nostres fills i filles podran construir el seu futur. Com deia Sòcrates, "el coneixement us farà lliures". ■

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

**CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES**

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y fibra óptica, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

** consultar precios*

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

**Llámenos e infórmese sin compromiso: 902 800 248
centrodenegocios@elllobregat.com
Calle Raurich N° 62 - 08830 Sant Boi de Llobregat**

La Generalitat ja prepara la nova Llei de caça

La directora general de Forests, Montse Barciol, es reuneix a Vic amb els directors territorials d'Agricultura de la demarcació de Barcelona

“La nova llei ha d'implantar nous models i definir i promoure una funció molt més social de l'activitat cinegètica. Adaptar la caça al s.XXI”

Redacció

Unes imatges de caçadors enmig del Delta del Llobregat, publicades per entitats ecologistes, va posar sobre la taula la necessitat de regular la caça com a activitat cinegètica, un control imprescindible per evitar afectacions als camps agrícoles. El món local que envolta la zona del Delta va coincidir en consensuar mesures alternatives a la caça, unes propostes que van rebre el suport de les entitats mediamambientals i el rebuig dels pagesos -visibilitat a través del sindicat Unió de Pagesos, que demana solucions immediates per evitar pèrdues als seus camps-.

La proposta es va traslladar al Govern de la Generalitat amb el consens afegit de que el Consorci del Parc Agrari del Baix Llobregat s'encarregués de realitzar aquesta tasca. La primera trava, òbviament, estava en la falta de recursos de l'entitat, qüestió que va quedar resolta al mes de febrer després d'una reunió dels membres del Consorci del Parc Agrari amb la Diputació de Barcelona i la presidenta de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, Ada Colau.

Aleshores es va acordar aportar els recursos tècnics i econòmics necessaris per portar a terme aquesta nova gestió. Així ho anunciava el vicepresident primer de l'ens provincial, Dionís Guiteras: “per gestionar la fauna salvatge del Parc Agrari, els ajuntaments, el Parc, la

Diputació i la Generalitat posarem els recursos tècnics i econòmics per poder-la gestionar. És imprescindible per a la producció agrària que la plaga de fauna salvatge es pugui controlar i que hi hagi igualment la biodiversitat

CAÇADOR, A TOCAR DELS ESPAIS NATURALS DEL DELTA | DEPANA / SOS DELTA

Ara, la regulació de la caça com a via per controlar les espècies cinegètiques avança i dona un pas més amb l'inici del debat per elaborar la nova Llei de Caça de Catalunya. La directora general de Forests, Montse Barciol, s'ha reunit a Vic amb els directors dels Serveis Territorials d'Agricultura de Barcelona, Girona i Catalunya Central per tal d'abordar el nou marc normatiu.

D'aquesta manera, l'actual activitat cinegètica es deixarà de regular amb la llei estatal de 1970 a favor d'una llei catalana pròpia “necessària i que ha de ser un element que contribueixi a la gestió sostenible dels ecosistemes i a l'equilibri territorial”, asseguren fonts oficials del Departament. Així, el nou marc normatiu ha de fer una transició en la consideració de la caça cinegètica com a activitat de lleure a favor d'un esperit més social i tenint en compte el control de danys i la gestió d'un medi equilibrat i sostenible: “La nova llei ha d'explorar i implantar nous models i definir i promoure una funció molt més social de l'activitat cinegètica. Es tracta de tirar endavant una Llei que permeti regular millor els drets i deures i que modernitzi i adapti la caça al segle XXI”.

A la reunió han estat representats caçadors, propietaris de terrenys cinegètics, organitzacions agràries, cooperatives, representants del món local, entitats ecologistes i animalistes i excursionistes, entre d'altres. ■■■

ecològica necessària”.

CEFP NÚRIA
Formació Professional

Vine a informar-te

CURS
2017-18

CFGM
Cicles Formatius
Grau Mitjà

GA

Gestió Administrativa

SMIX

Sistemes Microinformàtics i Xarxes

CAI

Cures Auxiliars d'Infermeria

CFGS
Cicles Formatius
Grau Superior

AF 2x3
Administració i Finances

AD 2x3
Assistència a la Direcció

DAW

Desenvolupament d'Aplicacions Web

EDI

Educació Infantil

MIP

Màrqueting i Publicitat

També pots fer
2 cicles en 3 anys

El 1r curs és comú
als dos cicles.

cefpnurria.cat

93 662 21 13

informacio@escolesnurria.cat

C/ Apel·les Mestres, 52-58
08850 GAVÀ

Generalitat de Catalunya
Departament d'Ensenyament
Centre Concertat

LA UE SANTBOIANA HA MERESCUT CLARAMENT LA VICTÒRIA DESPRÉS D'UNA SEGONA PART IMPECABLE | FOTOS: FER

La UE Santboiana, campiona de la Copa del Rei de rugbi

Els 'blau' remunten el 0-3 inicial del Salvador amb una excel·lent segona part i amb un Millán enorme que deixa el 16-6 definitiu

Redacció

Tot i tenir tot en contra -la seu de la final, el trasllat i, fins i tot, el vent a la primera part-, la Unió Esportiva Santboiana s'ha proclamat campiona de la Copa del Rei de rugbi (16-6) davant el Salvador de Valladolid, gràcies a una excel·lent segona part.

Els de Lewis Williams i Ricardo Martinera no s'han fet petits tot i el cop de càstig que el Salvador anotava a la darrera ocasió de la primera part. Aquest tímid 0-3 no ha estat, doncs, suficient davant el tsunami blau que hem vist al segon període. Des dels 38 metres, Matenga Baker ha anotat, primer, amb un cop de càstig que tornava

ha posat l'empat en el partit. Un partit que es posava de cara quan, minuts després, Albert Millán anotava un segon cop de càstig que posava als santboians per davant.

El Salvador s'ha mostrat més fort a les melés, però s'ha topat amb una defensa sòlida i implacable. Al contrari, no han trobat el joc fluid suficient per anotar, fet que sí que han aconseguit els de Sant Boi. Després d'una gran passada, Francisquelo ha aconseguit l'únic assaig del partit (11-3). Assaig que complementava Albert Millán amb una sensacional transformació de peu escorada que posava el 13-3 en el marcador.

Excel·lent Millán

Tot i que Jaime Mata

aconseguia escurçar distància, novament, amb un fàcil cop de càstig (13-6), la UE Santboiana no només no s'ha arronsat, sinó que ha aguantat els minuts més intensos del Salvador i ha sentenciat amb un nou excel·lent xut a pals de Millán, també, a tocar de la línia dreta de banda i amb una forta ventada al camp de Zorrilla, a Valladolid.

Al final, 16-6 que fa que la UE Santboiana torni a casa amb el títol, una Copa del Rei que no aixecava des de fa 17 temporades, l'any 1999-2000.

Per tot, Sant Boi es va vestir de blau el mateix dia dilluns 1 de maig amb una celebració al balcó de l'Ajuntament, que ha rebut al club per reconèixer la seva victòria. ///

GRUPO INFANTIL 8-10 Y 12-14, EN LOS RECIENTES CAMPEONATOS DE ESPAÑA, CELEBRADOS EN IGUALADA

El Club Rítmica Castelldefels, subcampeonas de España

El equipo infantil 8-10 y 12-14 suben logran la plata en el XIII Campeonato de España de Gimnasia Estética

Pese a su clasificación para los mundiales de Helsinki, las gimnastas no podrán estar por falta de recursos

Marta Fernández Veas

El Club Rítmica de Castelldefels, actualmente el único del Baix Llobregat que practica este deporte, ha ganado la medalla de plata tras proclamarse subcampeonas de España en los campeonatos celebrados, este abril, en Igualada. En concreto, fueron las categorías Infantil 8-10 e Infantil 12-14 las que subieron al segundo peldaño del pódium en el XIII Campeonato de España de Gimnasia Estética.

El premio demuestra la buena actuación y el trabajo en equipo, formado por Enia, Laia, Irene, Julia, Claudia y Paula, en el Infantil 8-10. Las siete gimnastas interpretaron una coreografía de la conocida película, los siete ena-

Ya nos clasificamos para el campeonato de países mediterráneos de Venecia y lamentablemente no pudimos asistir por el elevado importe del viaje”

nitos. Este éxito ha significado un gran impulso para estas chicas, que han empezado en esta modalidad de gimnasia esta temporada, en el mes de enero.

Gemma González, directora del Club, cuenta para El Llobregat que “era la primera vez que el equipo infantil 8-10 se presentaba a un campeonato nacional. Llevan desde enero entrenando gimnasia estética, por lo que conseguir la segunda posición en el campeonato de España fue una agradable sorpresa”.

Este logro no es casualidad, pues las gimnastas han obtenido una buena preparación con un entrenamiento para conseguir su máximo rendimiento y así fue. “Son siete niñas de ocho años con buenas capacidades y mucho trabajo y camino por hacer y eso nos impulsa y nos presiona para seguir apostando por ellas y con ellas para la próxima temporada”, argumenta González.

El equipo veterano infantil 12-14, por su parte, está formado por Laia H, Andrea, Georgina, Emma, Dana, Jana, Paula y Laia P. Participaban por tercera vez en el campeonato de España, en el que han conseguido la segunda posición a pocas décimas del primer equipo. Con una coreografía inspirada en la Prehistoria, estas ocho gimnastas consiguieron emocionar al público y transmitir su fuerza y trabajo.

El primer equipo que se inició en el club fue el infantil 12-14, hace tres años. En su primer campeonato de España obtuvieron la cuarta posición, el año pasado la tercera y esta vez consiguieron la segunda plaza. “Es un equipo que sabe muy bien el nivel que hay y que ellas tienen y el futuro que pueden tener en este deporte. Las integrantes tienen una buena técnica adquirida con un trabajo muy exigente desde hace muchos años. No tenían margen de error si querían estar en el pódium tenían que salir concentradas, y así lo hicieron, con una actuación que llegó tanto a jueces como al público”, explica González.

Una victoria con sabor amargo

Complementario a la gimnasia rítmica, el Club de Castelldefels decidió practicar la modalidad de estética para trabajar la técnica corporal, de manera que ayuda a la preparación de las gimnastas. Por ello, el club empezó a practicarlo y además han llegado a buenos niveles, pero por causas económicas les impiden llegar más lejos. “No recibimos facilidades económicas, los viajes que realiza el equipo los pagan íntegramente las familias de las gimnastas.

El equipo infantil 12-14 participó en la Copa de España de Sagunto, obteniendo la segunda posición, por lo que se clasificaron para el campeonato internacional de países mediterráneos que se realizaba en Venecia, “lamentablemente no pudimos asistir por el elevado importe del viaje”, dice González.

En este último campeonato de España, celebrado en Igualada, también se han clasificado como Subcampeonas para participar en la copa del mundo en Helsinki, en el cual ocurre lo mismo, por lo que las gimnastas, contentas de la victoria obtenida, no debutarán en el campeonato mundial.

Para el Club Rítmica Barcelona Castelldefels, estos resultados significan un gran logro en una modalidad de gimnasia poco conocida y que en este Club empieza a ser una referencia y a consolidarse. El próximo campeonato es el 27 de mayo, donde se disputará la final de unas fases autonómicas que se realizan en Barcelona. ///

El Canal Olímpic de Catalunya, decisiu pels Jocs Olímpics de la Joventut 2018

Constituït el comitè organitzador del classificatori mundial de piragüisme, que tindrà lloc a Castelldefels l'abril de l'any vinent

El campionat decidirà els piragüistes de 15 a 18 anys que podran participar en les proves d'eslàlom i d'aigües tranquil·les dels Jocs

Redacció

El comitè organitzador del classificatori mundial de piragüisme pels Jocs Olímpics de la Joventut 2018 va quedar constituït fa uns dies en una reunió al Museu i Centre d'Estudis de l'Esport Dr. Melcior Colet, de Barcelona. El classificatori es celebrarà al Canal Olímpic de Catalunya del 12 al 15 d'abril de l'any vinent, tal com es va informar en la trobada, encapçalada pel secretari general de l'Esport, Gerard Figueras.

Aquest campionat previ que tindrà lloc a la instal·lació de Castelldefels decidirà els piragüistes de 15 a 18 anys que podran participar en les proves d'eslàlom i d'aigües tranquil·les dels Jocs Olímpics de la Joventut, previstos per l'estiu del 2018 a Buenos Aires. Es calcula que al Canal Olímpic es jugaran la plaça per a la cita olímpica uns 600 esportistes d'entre 50 i 80 països.

Aquesta és la primera vegada que s'organitza un classificatori de nivell mundial previ als Jocs, ja que fins ara

FEDERACIONS I INSTITUCIONS VINCULADES A LA PROVA, DURANT LA REUNIÓ AL MUSEU COLET | MARC DIDAC

Exposició sobre l'oferta d'ensenyaments esportius a l'Illa Diagonal

L'Escola Catalana de l'Esport (ECE), depenent del Consell Català de l'Esport, col·labora en l'exposició 'El teu esport. La teva professió', centrada en els ensenyaments esportius tant de grau mitjà com de grau superior que s'imparteixen als centres docents de Catalunya, que es podrà visitar fins el 13 de maig a l'Illa Diagonal de Barcelona.

La mostra, organitzada pel Departament d'Ensenyament, vol donar resposta a la creixent demanda de tècnics qualificats en les professions d'entrenadors, directors i coordinadors esportius per tal de dirigir activitats esportives d'alt rendiment i activitats esportives relacionades amb el lleure o altres sectors, actualment amb un alt nivell d'inserció laboral. El creixement de l'oferta d'aquests ensenyaments és proporcional a la demanda del mercat de treball, per tal d'absorbir les sol·licituds dels sectors empresarials de l'àmbit de l'esport.

La mostra pretén alhora difondre entre els joves l'oferta diversa i especialitzada d'ensenyaments esportius de les 14 disciplines esportives amb les seves especialitats (Atletisme, Bàsquet, Busseig esportiu, Esgrima, Espeleologia, Esports d'hivern, de muntanya i escalada, Futbol, Futbol Sala, Handbol, Hípica, Judo i defensa personal, Piragüisme, Salvament i Socorris-

L'EXPOSICIÓ 'EL TEU ESPORT. LA TEVA PROFESSIÓ' ES POT VISITAR FINS EL 13 DE MAIG | SGE

me i Vela). Actualment, hi ha més de 4.630 alumnes matriculats en els 64 centres d'arreu de Catalunya en les diferents disciplines esportives de grau mitjà i grau superior. **///**

cada continent feia la seva selecció. A més, setmanes abans, durant el mes de març, el Canal Olímpic acollirà el selectiu espanyol, que servirà per confeccionar l'equip estatal i serà un bon test organitzatiu de cara al classificatori mundial.

Tercera edició

L'edició del 2018 serà la tercera dels Jocs Olímpics de la Joventut d'estiu, que estan impulsats pel Comitè Olímpic Internacional (COI). Pel que fa al classificatori de piragüisme, l'organització recau en la Federació Espanyola i la Internacional d'aquest esport amb la col·laboració del COI. La reunió de constitució del comitè organitzador del classificatori mundial, en la qual es van abordar els detalls organitzatius i econòmics, va comptar amb representants de les federacions i institucions vinculades a la cita esportiva.

A banda de Gerard Figueras, que estava acompanyat del director del Consell Català de l'Esport, Antoni Reig, hi eren presents els presidents de la Federació Espanyola i Catalana de Piragüisme, Juan José Román i Joan Ignasi Rosell, respectivament; el president del comitè de Freestyle de la Federació Internacional de Piragüisme (ICF), Lluís Rabaneda; l'assessora del comitè d'eslàlom de la ICF, Meritxell Rodríguez, i el director de promoció de Turisme de Barcelona, Josep Anton Rojas. Completen el comitè el Consejo Superior de Deportes, l'Ajuntament de Castelldefels, Equacat S.A., l'Agència Catalana de Turisme, la Diputació de Barcelona i el Consell Comarcal del Baix Llobregat. **///**

Guillermo Massana

CONCEJAL PORTAVOZ DE CIUTADANS-CASTELLDEFELS

Transtorno del espectro autista: Más visibilidad, más recursos

Desde Ciutadans defendemos la incorporación de personal especializado en el ámbito educativo e impulsar la creación de pisos para las personas con Trastorno de Espectro Autista (TEA).

LAZO SÍMBOLO DEL AUTISMO

El Parlament aprobó el pasado 4 de abril la propuesta de Ciutadans para destinar más recursos a la detección y el tratamiento precoz del Trastorno del Espectro Autista (TEA), con el objetivo de mejorar la calidad de vida de las personas que lo desarrollan. Además, se ha propuesto al Govern crear pisos tutelados para que estas personas puedan vivir con la mayor autonomía posible, destacando la necesidad de sensibilizar a las empresas a fin de que fomenten contrataciones para su inserción laboral, así como de dotar de más recursos a los Centros de Salud Mental, entre otras medidas.

En el pleno del Parlament, Ciutadans alertó de que desde el Govern aún no se ha creado ninguna campaña informativa sobre este trastorno, tal y como se aprobó en la cámara catalana a propuesta de Cs el año pasado. Y hemos insistido en que es fundamental ayudar a las familias a identificar los síntomas, explicarles qué pueden hacer y dónde pueden acudir para que se sientan apoyadas y comprendidas. También solicitamos refuerzos docentes y monitores preparados en comedores escolares o actividades extraescolares en los centros educativos donde haya niños con TEA.

En Castelldefels contamos con una asociación muy activa, con la que nuestro Grupo Municipal y varios diputados del

Parlament de Ciutadans tuvimos el placer de reunirnos para conocer sus problemas e inquietudes de primera mano, y que han tenido como fin estas propuestas que ahora impulsamos. ISTECA Castelldefels hace una gran labor dando visibilidad social a este problema, complementando con actividades y tratamientos las necesidades que precisan los niños y familias que sufren este tipo de trastornos, siendo un pilar básico en su desarrollo y un apoyo que actualmente las administraciones no les ofrecen. El domingo 30 de abril organizaron la Cursa Istea, para recaudar fondos y fomentar entre la sociedad de nuestro entorno este problema que cada vez es menos desconocido, pero que aún necesita del compromiso y los recursos necesarios por parte de todas las administraciones.

En esta línea, el grupo municipal de Cs Castelldefels hemos presentado una moción al pleno de nuestra ciudad apoyando la iniciativa aprobada en el Parlament, haciendo hincapié en la ayuda que necesitan los niños diagnosticados de TEA en comedores escolares y actividades extraescolares, servicios que en muchas ocasiones no pueden disfrutar, y que debe materializarse en refuerzos docentes y de monitores preparados que ayuden a estos niños a desarrollarse con la mayor atención y normalidad posible.!!!

Antonio Miguel Ruiz

PORTAVOZ DEL GRUPO MUNICIPAL DE C'S EN EL PRAT

C's solicita más ayudas en El Prat para el alumnado con necesidades educativas especiales

Tanto por parte de la inmensa mayoría de la comunidad educativa como desde muy distintos estamentos, se coincide en la percepción que la educación inclusiva es la mejor opción de escolarización ya que garantiza los derechos sin discriminación y sobre la base de la igualdad de oportunidades para las personas con necesidades educativas especiales. Es por ello, que está muy extendida la recomendación a las administraciones de adoptar las medidas necesarias para su implantación en los entornos escolares ordinarios.

En este sentido, en el último Pleno de abril, el Grupo Municipal de Ciutadans del Prat de Llobregat presentamos una moción pensando en los niños y niñas de infantil, primaria y secundaria de nuestro municipio con necesidades educativas especiales.

La propuesta consiste en solicitar a la Generalitat que amplíe a todos los centros las unidades de apoyo al alumnado con necesidades educativas especiales (USEE) en pro de caminar hacia una escuela 100% inclusiva, facilitando así la integración del alumnado con NEE dentro del ciclo educativo ordinario.

En la actualidad, en El Prat disponemos entre primaria y

secundaria de más de 600 niños y niñas con NEE (sin contar con el alumnado de infantil, ni los no dictaminados a la fecha) y únicamente tenemos 2 USEE en primaria y 2 USEE en secundaria. Por lo tanto, la oferta en El Prat es muy insuficiente de este potente recurso pedagógico inclusivo y sería muy beneficiosa para muchos niños y niñas que se amplíe a todos los centros de la ciudad.

Aunque la propuesta fue aprobada gracias al apoyo de otras fuerzas políticas, lamentamos una vez más, la falta de implicación y el nulo apoyo por parte del equipo de gobierno (ICV-EUA y PSC) que no votaron a favor. Esta falta de sensibilidad del equipo de gobierno hacia las propuestas de ámbito social viene siendo la tónica habitual, como deja en evidencia, por ejemplo, el rechazo a otra propuesta que el Grupo Municipal de Cs El Prat presentamos el mes de marzo.

Era una moción sobre sensibilización e implantación de sistemas de comunicación alternativos (SAAC) orientados a personas que padecen el trastorno del espectro autista en el municipio. Mientras que la misma propuesta en municipios de la comarca a escasos kilómetros fue aprobada por unanimidad, en el Prat de Llobregat ICV-EUA y PSC votaron en contra y por lo tanto no pudo prosperar.!!!

IMAGEN DE ARCHIVO DEL PLENO MUNICIPAL DE EL PRAT

Del Baix a Marte, ¿es posible vivir en el planeta rojo?

El Campus Universitario UPC concluye la 9ª edición del proyecto Mart XXI

Estudiantes de secundaria investigan si es posible una colonia humana en Marte

Marta Fernández Veas

El proyecto Mart XXI ha celebrado, este año, su 9ª edición en el Campus

Universitario de la UPC del Baix Llobregat. Está dirigido a alumnos de 3º y 4º de la ESO que tienen capacidades, pero están desmotivados para seguir

estudiando y cuentan con un alto riesgo de abandonar los estudios.

En total, Mart XXI ha acogido a más de un centenar de estudiantes de cen-

tros educativos de Castelldefels, Gavà, Sant Vincenç dels Horts y Viladecans que, con la participación de la Diputación de Barcelona, han podido acercar el

planeta rojo a nuestro territorio.

Según Jordi Gutiérrez, uno de los profesores responsables del proyecto Mart XXI, “para los alumnos, salir de su entorno natural y de su día a día en el aula les abre los ojos y les permite conocer el mundo universitario. De esta manera abren su mente. La mayoría de los estudiantes que realizan este proyecto continúan sus estudios al año siguiente, y casi todos por la vertiente científica y tecnológica. Por lo tanto, tiene un efecto importante, de hecho, tenemos cuatro alumnos de la UPC de Castelldefels que realizaron Mart XXI en ediciones pasadas”.

Los alumnos se reparten en grupos de diez para que así, durante cinco días y mediante un trabajo en equipo, resuelvan los problemas que se les presentan. Algunos de ellos son tan complejos como los que enumeramos a continuación: la navegación hasta llegar a Marte, en el que los alumnos descubren cómo aterrizar, navegar o atravesar la atmósfera terrestre; las telecomunicaciones y los sistemas de monitorización de la colonia, donde los alumnos diseñan sistemas de comunicación entre los planetas; los sistemas de producción y consumo de energía, en el que se estudia el cálculo de consumo energético de la colonia; la monitorización y control de la colonia, con

aplicaciones de la tecnología domótica para analizar un sistema de sensor e incrementar la seguridad de la colonia; o la producción de alimentos y materia prima de origen animal y vegetal para la subsistencia.

Los alumnos investigan, por otro lado, los sistemas más eficientes de producción, las mejores especies que se adaptan a las condiciones del planeta y las posibilidades de procesar estos productos. Al finalizar todas estas investigaciones, los alumnos exponen ante los estudiantes y familiares el trabajo que han realizado durante la semana. “La profesora de uno de los institutos que participaba comentó, que el simple hecho de que los alumnos salgan a realizar la exposición y explicar lo que han trabajado, ya es un logro para algunos”, explica Gutiérrez.

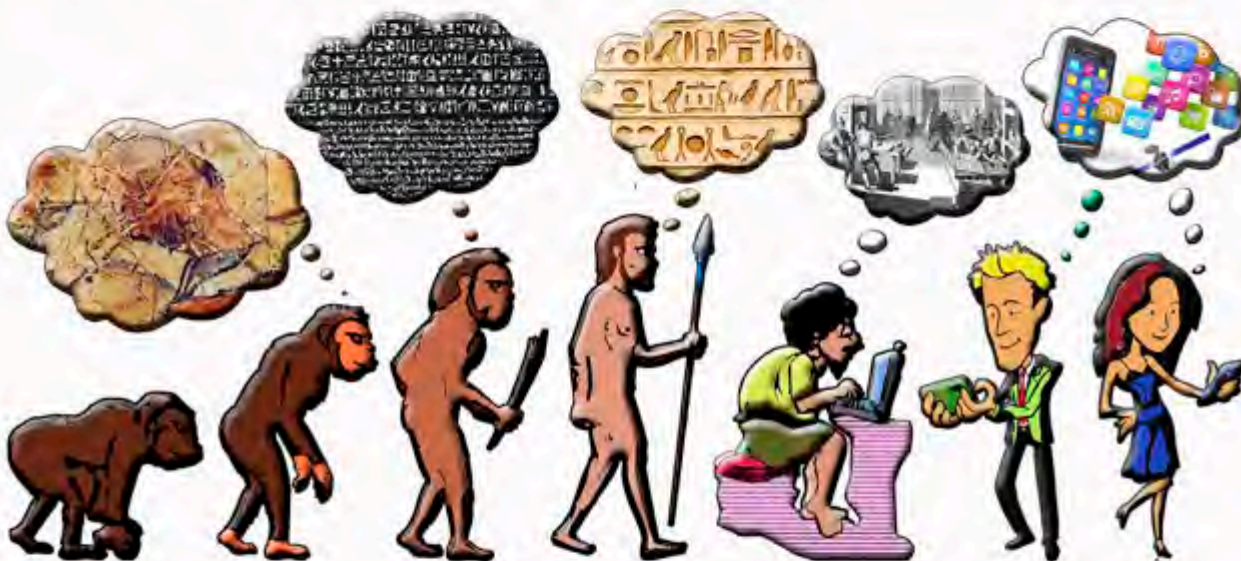
Ciencia en verano

Por otro lado, el Campus Universitario de UPC Castelldefels organiza el proyecto UP4 Camp. En esta ocasión, estudiantes de 3º y 4º de la ESO participan durante una semana en resolver diferentes retos trabajando en equipo.

UP4 Camp celebra este verano la segunda edición, en la que acogen a 30 alumnos de toda Cataluña, en la que, durante esa semana, los estudiantes viven en la residencia del campus, trabajan los retos en la universidad y realizan diferentes

Tu empresa, tus productos y servicios tienen un relato

Te ayudamos a explicarlo para que todo el mundo te conozca

Evolucionamos contando historias

Somos especialistas en contenidos para medios de comunicación on/offline

Enjoynalism!

✉ coordinacion@bcncontentfactory.com ☎ 670.794.703

actividades. Viven durante una semana el ambiente universitario y conocen las posibilidades que tiene formar parte de él.

En la anterior edición “participaron alumnos de Baleares, Andorra, un chico de Suiza, Cataluña y, por supuesto, del Baix Llobregat. “Fue una edición muy buena; de hecho, el último día fue interesante ver como algunos alumnos se marchan entre lágrimas, por no querer irse. Hay alumnos con los que aún tenemos contacto, y nos

preguntan cosas sobre su trabajo de investigación de la escuela”, cuenta para El Llobregat, Josep Yúfera, Delegado del rector del Campus UPC Castelldefels.

Una carta de motivación escrita por el alumno y una recomendación del profesor o tutor son los requisitos que hacen falta para presentarse a este proyecto y conocer, en una semana, como es la universidad en realidad, además, de descubrir las propias habilidades y gustos. ///

ALUMNOS DE LA NOVENA EDICIÓN DE MART XXI EN UNO DE LOS LABORATORIOS DE LA UPC; PRESENTACIÓN DE LA NOVENA EDICIÓN DEL PROYECTO; ESTE VERANO HABRÁ UNA NUEVA EDICIÓN DEL UP4 CAMP, REALIZADO POR PRIMERA VEZ EL AÑO PASADO

Tota la informació del nostre municipi

NOU Entra, busca ,troba, informa't i comparteix en el **VILADECANS.CAT**

#NouViladecansPuntCat #Multidispositiu
#Noudisseny #Mésfàcil #Viladecans #Mésvisual

AJUNTAMENT DE VILADECANS

 SEGUEIX-NOS

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

Simulación de participación

El Gobierno municipal de L'Hospitalet de la socialista Núria Marín se jacta de la participación ciudadana en el municipio, pero es una mera simulación. El signo de los tiempos y las leyes les obligan a abrir canales de participación pero se cuidan mucho de acotarlos y controlarlos para evitar la implicación de los ciudadanos en la política.

Por un lado, en los Consejos de Distrito es el gobierno quien decide a su conveniencia los asuntos a tratar y se limita la participación a unas pocas entidades que el PSC procura controlar. El resultado es que a duras penas se alcanza el número de asistentes mínimo porque son reuniones unidireccionales en las que el gobierno intenta vender sus políticas. Por otro lado, el gobierno de Núria Marín diseña procesos participativos con nombres vistosos (L'H on, L'H on de los barrios...) que se limitan a legitimar las políticas del gobierno haciéndolas pasar como fruto de un debate ciudadano.

En Cs creemos que hay que alentar una participación real para estimular la transparencia

y una ciudadanía activa y crítica para acabar con la red clientelar que a lo largo de 40 años el PSC ha ido tejiendo en L'Hospitalet.

Por este motivo, en la primera moción que presentamos cuando entramos en el Ayuntamiento propusimos elaborar un reglamento para que los ciudadanos pudieran participar en la elaboración de los presupuestos y además decidir el destino, para empezar, del 0,5 % de los ingresos.

Sin embargo, el gobierno de Núria Marín ha prescindido del reglamento que se tenía que elaborar entre todos los grupos políticos y los ciudadanos para poner ellos los mecanismos de siempre, la simulación de participación: les dan a los Consejos de Distrito a escoger inversiones ya previstas en el Plan de Inversiones.

Como eso no es lo que aprobamos, volvimos a llevarlo al pleno para que se hiciera el reglamento aprobado, pero el PSC y sus socios tránsfugas cambiaron el sentido del voto y votaron en contra demostrando que no quieren fomentar la participación real. ///

Vidal Aragonés

REGIDOR CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ

Ni règim, ni trames ni màfies

De dalt a baix, des de les instàncies superiors de l'Estat fins als ajuntaments, les institucions estan podrides. No ha sorprès gens l'esclat mediàtic de casos de corrupció produït durant les darreres setmanes amb les detencions d'empresaris, càrrecs polítics i alguns dels seus familiars, que van des de l'ex president madrileny Ignacio González fins al fill de l'expresident de la Generalitat Jordi Pujol Ferrusola.

Quan les candidatures municipalistes de ruptura com la nostra ens vam presentar ara ja fa més de dos anys, vam deixar clar a què veníem: a obrir finestres, aixecar catifes, fer les parets de vidre, posar llums i taquígrafs i, el més important de tot, a fer fora la màfia. A fer net fins el fons, a acabar amb l'ordiment de trames per al benefici dels de sempre.

Però també dèiem d'una manera molt clara, com ho seguim dient ara, que el problema és el sistema. És clar que no volem ni trames ni màfies, però tampoc no ens serveix de res el règim construït al servei de les mateixes. Evidentment cal gent decent, honesta i preparada per gestionar els afers públics, però no arribarem

gaire lluny perpetuant les estructures que possibiliten la corrupció. Segurament, només hem vist la punta de l'iceberg. I quan la corrupció esdevé sistèmica, quan ja no són casos aïllats, cal que deixem de mirar el dit per mirar la lluna. Les institucions heretades del franquisme i maquillades per passar dissimuladament el filtre de les altres "democràcies" occidentals no ens serveixen. El capitalisme d'amiguets no ens serveix.

La millor recepta contra la corrupció és refer les institucions. Ensorrar els actuals fonaments que han tolerat i fins i tot impulsat el saqueig del que és de totes. Reconstruir, de baix cap a dalt, el sistema; un nou sistema al servei del conjunt de les classes populars i no del polític de torn i dels seus amics i família. Apropar decididament la ciutadania a la presa de decisions activa i directa.

Del 3%, Nóos i Púnica a les targetes black, Bárcenas i Millet, passant per Inipro, Mercuri, les ITV o els ERO d'Andalusia. Els executors, que acaben a presó o que se'n van impunes, com les persones en posició de poder que ho permeten, tenim molt clar qui són i cal fer-los fora. El màxim responsable, el capitalisme, també. ///

VENTA DE STOCKS PRECIOS DE OCASIÓN

Lote 200 - Casa unifamiliar en venta o alquiler

-Espectacular casa en la mejor zona de Canyelles
-400m2 construidos
-600m2 de jardín
-5 habitaciones, 2 baños + aseos, amplio garage para 3 coches
-Piscina interior climatizada
-Amplios salones

PRECIO DE VENTA: 670.000 €
PRECIO DE ALQUILER: 2.800 €/mes

POSIBILIDAD DE ALQUILER CON OPCIÓN DE COMPRA

Lote 199 - Bar-Restaurante en traspaso

-Ubicado en Vilanova i la Geltrú, en frente de los Juzgados
-Amplio salón con 20 mesas
-Terraza con 18 mesas
-Mobiliario totalmente nuevo

Todos estos lotes y más, proceden de liquidaciones y subastas. Tienen precios excepcionales, de ocasión. Consúltelos todos en la sección:

www.elllobregat.com/stocks

Puede contactar con el vendedor a través de gerencia@elllobregat.com o en el 902 800 248

El servei Respir de la Diputació de Barcelona: un respir per a les famílies cuidadores

El servei té la finalitat de millorar la qualitat de vida dels cuidadors, proporcionant-los un descans i donant resposta davant imprevistos

Respir compta amb un sistema de copagament, en el qual la quota a abonar es determina segons la capacitat econòmica dels atesos

Redacció

El Servei Residencial d'Estades Temporals i Respir de la Diputació de Barcelona, situat al Recinte Mundet de la ciutat comtal, és un programa d'atenció residencial temporal per a persones amb un determinat grau de dependència per raons d'edat o discapacitat intel·lectual.

El servei té la finalitat de millorar la qualitat de vida dels cuidadors, proporcionant-los un temps de descans i donant resposta a determinades situacions familiars imprevistes, i beneficiar també les persones ingressades, que reben atenció personalitzada per part de professionals especialitzats.

Poden sol·licitar aquestes places aquelles famílies residents a la província de Barcelona que tinguin al seu càrrec persones amb dependència majors de 65 anys o persones amb discapacitat intel·lectual, d'entre 6 i 65 anys. Per fer-ho, s'han d'adreçar als serveis socials bàsics del seu ajuntament, que valoraran la conveniència de sol·licitar l'ingrés, i tramitaran la sol·licitud.

Servei d'Atenció d'Urgències a la Vellesa

Pel que fa al preu de l'estada, el servei Respir es regeix per un sistema de copagament, en el qual la quota a abonar es

CELEBRACIÓ DE LA DIADA DE SANT JORDI 2017 AL RESPIR | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

determina en funció de la capacitat econòmica de la persona atesa. Per a les persones amb discapacitat intel·lectual menors de 18 anys el servei és gratuït.

Hi ha situacions d'urgència social que requereixen d'una actuació immediata. El Servei d'Atenció d'Urgències a la Vellesa (SAUV) té com a finalitat acollir, des del

Respir, de forma temporal, les persones grans que es trobin en una situació d'abandonament o indefensió per manca de domicili o bé per impossibilitat de viure-hi. Durant l'estada d'aquestes persones al centre residencial, des del municipi d'origen els serveis socials hauran de fer la recerca del recurs definitiu.

El Respir en xifres

 El 2016 han passat pel Respir 3.400 usuaris.

 El programa disposa de 190 places per a persones grans, 36 per a urgències a la vella, i 27 per a persones amb discapacitat intel·lectual

 Un 97% de les persones amb discapacitat intel·lectual i un 95% de les persones grans valoren positivament el servei.

 Un 93% de les persones amb discapacitat intel·lectual i un 92% de les persones grans desitjarien sol·licitar una nova estada.

USUARIS DEL RESPIR A LES INSTAL·LACIONS DEL
RECINTE MUNDET DE BARCELONA | DIPUTACIÓ DE BARCELONA

‘Els misteris del Pare Arnau’, el quart homenatge de la santfeliuensa Leonor Parreu

La novel·la (Mecenix, 2017) ha estat realitzada conjuntament amb Joan de Salas, diaca del bisbat de Sant Feliu

La també documentalista i mestra publica una obra literària anualment en record del seu marit, mort sobtadament el 2013

Imanol Crespo

“**P**asso moltes estones escrivint perquè les estones que abans omplia amb ell, passejant, anant al cinema, ara les omplio amb l’escriptura. Em serveix d’escapament per omplir unes hores que, d’altra manera, deixaria per la nostàlgia i la tristor”. D’aquesta manera m’explicava —emocionada— la santfeliuensa Leonor Parreu el principal motiu de la seva nova deriva com a escriptora el dia que ens vam conèixer. El seu marit va morir sobtadament el 2013 d’un atac de cor i des d’aleshores l’homenatge amb la publicació d’un llibre per any, en aquest cas, ‘Els misteris del Pare Arnau’, la seva quarta novel·la. La primera, però, que es cou a quatre mans gràcies a Joan De Salas, diaca i membre del Tribunal Eclesiàstic del Bisbat de Sant Feliu.

Un Sherlock amb hàbit

Reconegut apassionat de les històries de Sherlock Holmes, De Salas aporta la idea de la novel·la que, juntament amb Parreu, ha pogut concretar, òbviament, en forma d’aventures i misteris entorn de la figura del Pare Arnau. Misteris desconectats que retraten una hipotètica societat d’un futur pròxim. “Els partits han desaparegut, les eleccions estan prohibides, la gent viu

en aparent democràcia però no decideixen les coses importants, que recau en una mena de Fundació, en un Govern global”, explica De Salas.

El vincle amb el territo-

ri torna a estar present a la novel·la amb l’Abadia de Montserrat com a un dels escenaris principals. De la mateixa manera, aquesta dicotomia entre la raó i la fe torna a ser un dels eixos

És una societat que a canvi de ser feliç, a qualsevol preu, de tenir-ho tot resolt còmodament, sacrifica una part vital: la democràcia”

LEONOR PARREU I JOAN DE SALAS, AUTORS DE LA NOVEL·LA, AL VOLTANT DE LA LITERÀRIA ESCULTURA DE JAUME PLENSA A SANT FELIU DE LLOBREGAT | I. C.

fonamentals de l’obra de Parreu: “hi ha certes coses que només es poden explicar amb la fe, mentre que altres només queden per la raó. Aquesta dualitat entre raó i fe és molt important al llarg de tota la novel·la”, diu l’autora santfeliuensa. I prova d’això són els altres personatges que envolten al Pare Arnau, principal protagonista; en concret, un postulant que, a mode de Doctor Watson, es debat entre la seva vocació religiosa i les seves pròpies contradiccions —tensions personals i sexuals incloses— i la figura femenina de l’Elisenda, representant extraordinària de la raó i que “anirà veient, per si sola, les virtuts i de-

fectes del sistema”. Així, a partir d’aquest nou ‘Sherlock’ vestit de monjo, “al final, ha de quedar com una societat que, potser, a canvi de ser feliç a qualsevol preu, de tenir-ho tot resolt còmodament, sacrifica una part vital que és la Democràcia”, diu De Salas.

“Reflectim que la Democràcia avui està en perill, per molts fronts que veiem i, de vegades, per qüestions que no es veuen”, afegeix Parreu, que menciona la deriva de la Unió Europea en els darrers anys, la recent crisi social o els actuals nivells de pobresa com a qüestions preocupants a resoldre: “Creiem que una part de la societat estaria

disposada a sacrificar la llibertat d’avui dia per més seguretat, més treball i per l’eliminació de la pobresa”.

Ficció?

Aquesta preocupació, que va de la mà de l’auge dels populismes, ha obligat —segons expliquen els autors mig en broma mig seriosament— a donar-se pressa en la publicació de la novel·la: “no fos que la novel·la futurista que proposem acabés sent cosa del present o una mostra del passat”. L’obra, que serà presentada el dia 5 de maig al Palau Falgueira de Sant Feliu, ha estat editada, novament, per la baixllobregatina empresa ‘Mecenix’.

El nord del riu Llobregat, més a prop de casa

‘Enotren’, els nous bitllets combinats per gaudir de la cultura i el patrimoni de tota la conca del Llobregat

Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya presenta aquesta nova iniciativa amb una dotzena de propostes turístiques al territori

Les propostes inclouen el viatge d’anada i tornada en tren, a més de tot un ventall d’activitats vinculades a la cultura, la gastronomia i el patrimoni

LES PROPOSTES VAN DES DE VISITES A MONTSERRAT I A MANRESA, FINS A SORTIDES A CAVALL PEL PLA DEL BAGES, POBLET D'ENCANT COM 'MURA' O EXCURSIONS VINÍCOLES A BODEGUES I CAMPS DE VINYES

Redacció

El riu Llobregat està envoltat de tota una riquesa arquitectònica, cultural, gastronòmica i patrimonial, entre d’altres, indubtable i sovint desconeguda. I no només al Baix Llobregat, sinó també a la comarca del Bages, reconeguda pels plaers de l’enoturisme, protagonista indiscutible del paisatge i el patrimoni de la zona. Aprofitant, doncs, que el riu baixa, pràcticament, paral·lel a la línia Llobregat-Anoia, FGC ha presentat l’Enotren, la nova proposta de bitllets combinats que neix amb l’objec-

tiu d’apropar les joies del territori amb autèntiques excursions de qualitat. En total, es tracta de dotze propostes que posen en comú transport, oci, naturalesa i coneixement amb infinitat de propostes al cor de Catalunya. Sota el lema ‘Aromes del Bages’, FGC et porta enmig de paisatges de vinyes de muntanya, boscos frondosos i fèrtils conreus, per gaudir de la gastronomia autòctona, però, també, de l’herència arquitectònica i històrica dels seus temples, dels monestirs romànics, de les esglésies i palaus gòtics, d’una séquia medieval, però, també, de l’empremta del modernisme al territori.

Per fer-nos una idea, les

propostes poden ser d’un o dos dies com aquesta que recorre ‘Montserrat i el cor de Catalunya’. Amb recepció a l’Hotel 1948 de Manresa, la sortida comença amb una visita per la capital de la comarca, que acaba amb un tast i dinar al Kursaal Espai Gastronòmic. Ja al següent dia, el bitllet –que inclou el viatge inicial fins a Manresa– permet també el trasllat en tren fins al cremallera de Montserrat. Allà, a més de gaudir de l’excel·lent paratge de la muntanya més famosa de Catalunya, es podrà accedir a l’espai audiovisual, així com a una degustació de licors.

Per a tots els gustos

D’altra banda, hi ha propostes que inclouen la visita a dos cellers de la DO Pla de Bages, amb tast i dinar inclòs; sortides a cavall a través dels grans camps de conreu i les seves vinyes que predominen a la comarca, amb visita inclosa a una de les bodegues més conegudes de la zona; escapada a Mura, un dels pobles més encantadors del Bages; un viatge als temps medieval a Sant Benet, entre moltes altres propostes.

Pel que fa els preus, els bitllets poden costar des de poc més de 6 euros fins a quasi 150, a la proposta turística més completa. El que és ben segur és que, es triï l’opció que es triï, el viatge en tren acabarà després d’una excel·lent experiència a tocar del riu Llobregat.

Bitllets combinats

- 1. Els cellers del Bages
- 2. Les tines del Bages
- 3. El Pla de Bages a cavall
- 4. Cellers i caves d’Artés
- 5. Els tresors de Mura
- 6. Museu de la Tècnica de Manresa
- 7. Món Sant Benet
- 8. Manresa: viatge a l’època medieval
- 9. Manresa universal, la ciutat de S. Ignasi
- 10. Manresa, cor de Catalunya
- 11. Descobreix el Pla de Bages
- 12. Montserrat i el cor de Catalunya

Reserves a: www.turistren.cat

Joan Carles Valero
periodista y profesor

La guerra en Siria se antoja lejana, pero no sus consecuencias: el drama de los refugiados y el ataque a las ciudades europeas de los lobos de Estado Islámico. Las operaciones policiales contra los terroristas del Daesh se suceden en nuestro territorio. Porque Barcelona está en el mapa de la yihad. Nos lo recuerda su aparición en Daviq, la revista oficial de

ISIS. Cuando Estado Islámico caiga en Siria “hará estallar el terrorismo en Europa”. Lo dice Tomás Alcoverro, corresponsal de La Vanguardia durante más de 40 años en Oriente Medio. Antes de irse a vivir a Beirut, Alcoverro pasó su infancia y adolescencia en Molins de Rei. Con él callejamos por los recovecos de la memoria.

La villa de Molins de Rei, conectada con Beirut

La verdad es un espejo roto en mil pedazos en la noche de los tiempos. La tarea cotidiana de los periodistas consiste en intentar recomponerlo para reflejar la realidad. Algunos, influenciados por creencias o líneas editoriales, logran reconstruirlo cóncavo, otros convexo, ondulado... Pero todos proyectan la realidad, como cuando visitamos el salón de los espejos del Tibidabo y vemos nuestra figura que, aunque alterada por la condición de cada espejo, sigue siendo nuestra imagen.

El peligro estriba en quienes hacen añicos cualquier espejo que los periodistas recomponemos a diario, no para deformar la imagen, sino para sustituirla por símbolos y frases de 140 caracteres, micro sentencias lanzadas en caliente, sin mediar reflexión. Son parte de las “fake news” de la posverdad que pueblan las redes sociales y que engendran los populismos y los avances de Beppe Grillo, Donald Trump, el Brexit y Marine Le Pen.

Poco antes de morir, Umberto Eco advertía en una carta abierta a su nieto adolescente y, por extensión, a todos los “millennials”, de las graves consecuencias de la pérdida de la memoria como el mal que más afecta a las nuevas generaciones, sean o no universitarios. Y es que “para los jóvenes, el pasado se ha aplanado en una enorme nebulosa indiferenciada”, decía el filósofo y ensayista italiano.

El cerebro es un ordenador mucho más potente que cualquier “Smartphone”, no solo por ser la mejor herramienta que, además, siempre llevamos encima, sino porque mejora con el uso sin necesidad de ser sustituido. Está bien consultar en Google un dato que no se sabe, pero deberíamos retener esa información para no tenerla que consultar una segunda vez. La memoria, dice Eco a los jóvenes, es un músculo, como el de las piernas, que si no se ejercita se atrofia y hace que te conviertas en discapacitado (desde el punto de vista mental) y, por lo tanto, en un idiota”.

Seguir la dieta de la memoria

Seguir la dieta de la memoria, conceder importancia a los pequeños detalles y tener en cuenta lo que ocurrió antes de que nació, porque también cuenta, sirve para entender mejor por qué hoy suceden muchas cosas... Así se educó Tomás Alcoverro en el seno de una familia con casa en la calle Puigcerdà, de Molins de Rei. Su madre, Roser Montané, hablaba francés, tocaba el piano y había estudiado contabilidad. Su padre, Alex Alcoverro, abrió una mercería en la calle Major, en un edificio que todavía se conoce como Can Mun-

tané. A los padres del corresponsal en Oriente Medio más laureado, que acaba de publicar el libro “¿Por qué Damasco? Estampas de un mundo árabe que se desvanece” (Dièresis), les fue bien el negocio y dieron el salto a Barcelona antes de la crisis textil que hundió las fábricas de Molins de Rei, entre las que destacaba Can Samaranch, dirigida por Enric Madorell, pariente del periodista y una de las figuras más vinculadas a la historia de la villa.

En aquella factoría de colchas y tapicerías se reclutaba personal entre personas de origen catalán y católicos practicantes.

Reuniones clandestinas

Los recuerdos de Tomás Alcoverro se amontonan al callejear por el Molins de los veranos de su infancia, pero también de la adolescencia y madurez. Porque una vez heredó la finca, la prestaba para que celebraran reuniones clandestinas los líderes del Moviment Socialista de Catalunya (MSC), conocidos como “els musics”.

Joan Raventós, Raimon Obiols y Miquel Roca Junyent, entre otros, venían a Molins para esquivar la vigilancia franquista. Alcoverro recuerda que Raventós le daba 25 pesetas para el taxi de regreso a Barcelona, porque él no solía quedarse.

Durante muchos años, el periodista que ha cubierto las guerras de Palestina, Libano, Iran, Irak y ahora Siria, estuvo vinculado a Molins de Rei y a sus vecinos, veraneantes, con los que departía a la fresca o realizaba excursiones a la Peña del Moro. Vivía puerta con puerta con la familia de Maria Rosa Virós, que fue rectora de la Universidad Pompeu Fabra y esposa del intelectual José Antonio González Casanovas. También frecuentaba dos edificios cercanos a su casa y que aparecen en la película de Pedro Almodóvar “La mala educación”.

El director manchego rodó en el cine de la Joventut Catòlica, un edificio de 1921 con claras influencias modernistas, y en el Teatre Foment, erigido en el mismo año y utilizado como teatro y sala de baile.

El Foment Cultural i Artístic también fue el escenario en 2011 de la gala de los Premios Ràdio Molins de Rei en los que Tomás Alcoverro recibió el primer galardón de Comunicación con el nombre de Miquel Armengol, el periodista molinense artífice de la emisora. Alcoverro, como buen reportero, se mezcla con la gente de la calle, pasea discreto y es capaz de pasar horas observando el trasiego fundiéndose con el entorno.

Así es como en sus más de 8.000 crónicas desde Oriente Medio encaja las piezas del puzzle de ese avispero de la Humanidad donde la única certeza es que no hay certezas. //

TOMÁS ALCOVERRO EN LA CALLE PUIGCERDÀ DE MOLINS DE REI, DONDE VIVIÓ LOS MEJORES AÑOS DE SU INFANCIA Y JUVENTUD ANTES DE INSTALARSE EN BEIRUT (LÍBANO).

PORTADA DEL ÚLTIMO LIBRO DE TOMÁS ALCOVERRO “¿POR QUÉ DAMASCO? ESTAMPAS DE UN MUNDO ÁRABE QUE SE DESVANECE” (DIÉRESIS)

Valero
& Vila

No havia anat en el seu dia a veure el documental 'El cinturón rojo' que es va presentar al Citilab de Cornellà al gener, i em va semblar que podia aprofitar l'oportunitat de conèixer el seu contingut en la sessió que, per commemorar el Primer de maig, es va fer a Cal Ninyo de Sant Boi, organitzat per l'Equip de la Pastoral

Obrera i presentat pel Francesc Castellana, president de la Fundació Utopia, entitat que el va promoure i impulsar. Un acte allunyat de la brillantor aclaparadora del dia de l'estrena, on hi havia 300 persones i moltes patums, però possiblement tan interessant i autèntic com el d'aleshores.

Jesús Vila
periodista y escritor

El cinturó del còmodes

Ja s'ha dit gairebé tot sobre el documental, la seva bona factura professional; l'interès del que expliquen la trentena llarga d'entrevistats; les nostàlgiques imatges de l'esforç combatiu de tants homes i dones dels diferents municipis de la comarca que, entre el 1970 i el 1977 van protagonitzar conflictes, reivindicacions i iniciatives socials, sindicals i polítiques; l'oportunitat per recuperar una memòria que sembla perduda al final del túnel d'aquell controvertit període que coneixem com Transició a la democràcia i l'interès pedagògic d'aquelles accions en un context massa líquid per avaluar-ne la seva transcendència immediata, que va ser extraordinària i sobre la qual s'ha reflexionat probablement massa poc. Així que no parlaré de l'eficaç exercici de reconstrucció de la història que el treball fílmic garanteix, sinó del que a mi i a molts dels espectadors —a jutjar pel debat generat a Cal Ninyo— ens ha suggerit el projecte.

El primer, el nom mateix del documental, que coincideix amb l'apel·latiu que durant molts anys ha caracteritzat el territori industrial barceloní. Sempre ens ha sonat magnífic això de cinturó roig però la veritat és que ha estat una deliberada exageració, producte d'una mixtificació doble: la necessitat de fer una lectura triomfant de tants sacrificis col·lectius i la necessitat de que la lectura tingués un contingut social més radical del que en realitat va ser. Tot el que es va fer va ser important i és veritat que aquestes experiències sorgides de les assemblees de fàbrica i de barri van acabar amoïnant les autoritats franquistes i, si ens hem de creure la mitologia oficial, fins i tot a l'ambaixada americana.

Tantes vagues generals, tants conflictes fabrils i tanta tossuderia obrera i veïnal, per força havia de produir sensacions de descontrol en els àmbits de poder i, en una estructura tan autoritària com la d'aleshores, un increment imprescindible de la repressió per tractar de contenir la protesta i sobretot mantenir-la lluny de l'estricta reivindicació política. En el documental apareixen una trentena de dirigents sindicals, de líders obrers, veïnals i socials, homes i dones, acabats d'arribar i nascuts al país, d'edats diferents i tendències ideològiques diverses, que podrien haver arribat fàcilment a la cinquantena —oferint el seu testimoni explícit— però no sé si gaire més enllà, cosa que indica la debilitat numèrica de l'antifranquisme dirigent del combat.

Més pragmatisme que heroïcit

És veritat que es tractava d'una avantguarda irreductible que no s'estalviava sacrificis i generositat, capaç de mobilitzar milers de treballadors i ciutadans, però una avantguarda ni és eterna, ni garanteix l'estabilitat o l'ampliació de cap procés posterior. D'altra banda —i el documental també ho posa de manifest— es tracta d'un moviment general però molt centrat en una vintena de grans fàbriques i en una desena curta de municipis. I en aquesta trentena escadussera de gent entusiasta... i utòpica (d'aquí que la Fundació Utopia en sigui el resultat final).

Els assistents de Cal Ninyo preguntaven l'altre dia al final de la projecció: per què hem pogut passar en tants pocs anys de cinturó roig a cinturó taronja? —cosa que el Llobregat ja va debatre, curiosament en el mateix escenari, fa més de dos anys—. Perquè, en la meua opinió —ho reitero—, només en la pura retòrica vam ser alguna vegada cinturó roig, i perquè malgrat les aparences, sempre hi hagut, en la consciència social de la comarca, molt més pragmatisme que heroïcit.

Sense conèixer a fons, ni de lluny, la realitat històrica del conjunt de municipis del Baix Llobregat pel que fa a la seva història industrial i obrera i el que aquesta va destil·lar en els anys convulsos del darrer franquisme, resulta estrany parlar de cinturó per referir-se només a la nostra comarca. El Vallés també va ser un territori de conflicte, tan important com el nostre i, si bé és veritat que a Cornellà hi havia Elsa, Siemens o Laforsa per parlar només

de tres empreses emblemàtiques, no és menys cert que sense les empreses del Prat, Gavà, Esplugues, Sant Joan Despí, Martorell o Sant Feliu de Llobregat —entre d'altres—, on el conflicte va ser sistemàtic i massiu, no es podria parlar tampoc ni de cinturó, ni de roig. O, per exemple, oblidar-se que el moviment popular de l'Hospitalet, que jo conec millor —i en bona part també el moviment obrer— van jugar un paper prou destacat en l'ambient de crisi generalitzat, esquematitza excessivament la lectura del moment, que tan bé vesteix el documental.

El documental ajuda, en aquest sentit, a fer mitologia, que ja està bé, perquè la mitologia també forma part de la memòria. Però potser el més important hores d'ara és parlar del que preocupava a Cal Ninyo, entre quatre gats: per què la classe obrera va reaccionar com va reaccionar en un fortíssim ambient de repressió i per què ara la classe obrera, abasgada com aleshores per la crisi i la precarització, no reacciona? I quines van ser les especificitats del conflicte a la comarca que potser no s'han analitzat prou perquè haguem arribat a aquest moment de desmobilització, inacció i conformisme...

Castellana va explicar el que li comentava l'historiador Balfour sobre l'especificitat que ell va estudiar al Baix Llobregat: "els arxius policials del moment expliquen que al Baix Llobregat la repressió lluny d'apaivagar els ànims, provocava més resposta i així, la policia s'ho pensava dues vegades abans d'actuar perquè les seves actuacions, enlloc d'atemorir, esperonaven". És a dir. A la nostra zona es produïen en aquella conjuntura dos fenòmens acumulatius: una avantguarda que mobilitzava i una xarxa de resposta que amplificava la lluita si es produïa repressió. Les circumstàncies concretes han variat força des d'aleshores: el cinturó s'ha desindustrialitzat a marxes forçades, la classe obrera s'ha terciaritzat —els que no estan aturats i en precari— i l'avantguarda ha desaparegut.

Si no hi ha mobilització no es crea xarxa i si no hi ha xarxa no hi ha resposta. Ergo, si no hi ha ningú que convoqui a la protesta, la protesta no sorgeix sola, sense protesta no hi ha extensió del conflicte i sense conflicte els desvalguts no progressen. Res de nou sota la capa del sol. Les circumstàncies han canviat moltíssim, tant que en els anys 70 era impensable un fenomen com el del 15-M. Però si reflexionem un xic veurem que va haver 15-M perquè algú va convocar i assistir (una avantguarda?), perquè els que van assistir van perllongar la resistència (la protesta) i això va tenir un efecte crida (el conflicte) que va aconseguir resultats. És evident que entre els anys 70 i ara han passat moltes coses. La principal, una Transició que va esborrar tot el que podia quedar de roig al cinturó: primer per convertir-lo en rosa, i després per amenaçar en taronja. La secundària, que quan els cinquanta del documental, per circumstàncies diverses de la vida, van deixar d'actuar com ho havien fet, els milers que els seguien van continuar fent el de sempre: mantenir-se passius fins a propera ordre i, d'aleshores ençà, anar votant, que no implica compromisos ni exigeix responsabilitats. El poble som —en general— bona gent, però una mica acomodaticis. ■■■

EXIT D'ASSISTÈNCIA INSTITUCIONAL A LA PRIMERA PRESENTACIÓ

¿ESTÁ PAGANDO UNA HIPOTECA?

- Si Vd. paga una hipoteca a interés variable y su banco le está cobrando más de un 1,5% de interés, es más que probable que sea un cliente afectado por "cláusula suelo"

- Las cláusulas suelo son aquellas obligaciones que los bancos han venido incluyendo en las escrituras de hipoteca y que les justificaba cobrar intereses superiores al 3% aunque el precio del dinero fijado por el Banco Central Europeo (como ocurre actualmente) fuese inferior al porcentaje fijado en la cláusula suelo

RECLAME

En España, el Tribunal Supremo ha sentenciado reiteradamente desde 2013 que este tipo de cláusulas son nulas. Y el pasado 21 de diciembre de 2016 el Tribunal de Justicia de la Unión Europea **dictó una sentencia inapelable, estableciendo que los consumidores afectados por una cláusula suelo tienen derecho a que el banco deje sin efectos esa cláusula y a pedir la devolución de las cantidades pagadas de más.**

IMPORTANTE

El derecho a que una hipoteca a interés variable no esté topada y a que el banco devuelva a cada consumidor las cantidades que le cobró de más, solo se va a aplicar a aquellas personas que reclamen judicialmente este derecho.

CONSÚLTENOS

Le informaremos gratuitamente. El reconocimiento de su derecho es seguro; tanto que si nos encarga tramitar su reclamación, nosotros solo cobraremos nuestros servicios una vez hayamos conseguido que el banco le pague a Vd.

c/ Raurich, 62,
Sant Boi de Llobregat (08830)

CONTACTO

Pérez Llorca Abogados

Telf. 902 800 248

670 794 640 - 670 794 637

perezllorca@consultajuridica.net

RECUPERE SU DINERO

